

Euroopan unionin virallinen lehti

C 321

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

52. vuosikerta
29. joulukuuta 2009

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot	
	PÄÄTÖSLAUSELMAT	
	Neuvosto	
2009/C 321/01	Neuvoston päätöslauselma, annettu 18 päivänä joulukuuta 2009, yhteistoiminnallisesta eurooppalaisesta lähestymistavasta verkko- ja tietoturvallisuuden alalla	1
<hr/>		
	II Tiedonannot	
	EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDONANNOT	
	Komissio	
2009/C 321/02	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	5
2009/C 321/03	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.5719 – Oaktree/SGD) ⁽¹⁾	9

FI

Hinta:
3 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

Komissio

2009/C 321/04	Euron kurssi	10
2009/C 321/05	Kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevän neuvonantajan komitean 432. kokouksessaan 14 päivänä syyskuuta 2007 antama lausunto päätösluonnoksesta asiassa COMP/38710 – Bitumi (Espanja)	11
2009/C 321/06	Kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevän neuvonantajan komitean kokouksessaan 28 päivänä syyskuuta 2007 antama lausunto päätösluonnoksesta asiassa COMP/38710 – Bitumi Espanja (2)	12
2009/C 321/07	Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan loppukertomus asiassa COMP/38710 – Bitumi (Espanja) (laadittu tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksista 23 päivänä toukokuuta 2001 tehdyn komission päätöksen (2001/462/EY, EHTY) 15 ja 16 artiklan mukaisesti – EYVL L 162, 19.6.2001, s. 21)	13
2009/C 321/08	Tiivistelmä komission päätöksestä, tehty 3 päivänä lokakuuta 2007, EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/38710 – Bitumi, Espanja) (tiedoksiannettu numerolla K(2007) 4441 lopullinen)	15
2009/C 321/09	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/42/EY, koneista ja direktiivin 95/16/EY muuttamisesta (uudelleenlaadittu) ⁽¹⁾ (Direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yhdenmukaistettujen standardien nimet ja viitenumerot)	18

V Ilmoitukset

HALLINNOLLISET MENETTELYT

Neuvosto

2009/C 321/10	Luetteloiden voimassaoloajan pidentäminen	19
---------------	---	----

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖSLAUSELMA,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2009,

yhteistoiminnallisesta eurooppalaisesta lähestymistavasta verkko- ja tietoturvallisuuden alalla

(2009/C 321/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

I OTTAA HUOMIOON:

1. Komission 31. toukokuuta 2006 antaman tiedonannon Turvallisen tietoyhteiskunnan strategia – ”Lisää vuoropuhelua, yhteistyötä ja vaikutusvaltaa”, jossa otetaan mukaan jäsenvaltiot ja yksityisen sektorin sidosryhmät,
2. komission 12. joulukuuta 2006 antaman tiedonannon elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevasta EU:n ohjelmasta (EPCIP), jonka tarkoituksena on parantaa kriittisten infrastruktuurien suojaamista EU:ssa ja luoda EU:n puitteet niiden suojaamiseksi,
3. Euroopan elintärkeän infrastruktuurin määrittämisestä ja nimeämisestä sekä arvioinnista, joka koskee tarvetta parantaa sen suojaamista 8 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin,
4. neuvoston 22. maaliskuuta 2007 antaman päätöslauselman Euroopan turvallisen tietoyhteiskunnan strategiasta,
5. neuvoston 19.–20. huhtikuuta 2007 antamat päätelmät elintärkeiden infrastruktuurien suojaamista koskevasta EU:n ohjelmasta,
6. komission 30. maaliskuuta 2009 antaman tiedonannon kriittisen tietoteknisen infrastruktuurin suojaamisesta (CIIP),

7. keskustelun, mukaan lukien asiaankuuluvan julkisen kuulemisen, Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston ENISAn tulevaisuudesta ja sen roolista kriittisen tietoteknisen infrastruktuurin suojaamisessa,
8. Tallinnassa 27.–28. huhtikuuta 2009 pidetyssä ministerikonferenssissa annetut puheenjohtajavaltion päätelmät kriittisen tietoteknisen infrastruktuurin suojaamisesta,
9. kilpailukykyä ja kasvua koskevat Lissabonin tavoitteet ja parhaillaan tehtävän työn Lissabonin strategian tarkistamiseksi,
10. sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmän tarkistuksessa ehdotetut turvatoimenpiteet.
11. Verkko- ja tietoturvallisuutta koskevan tehokkaan politiikan varmistamiseksi tässä päätöslauselmassa lähdetään siitä, että johtopäätöksiä ei vielä ole tehty mistään ENISA-asetukseen tarvittavista muutoksista. Koska komissio parhaillaan tarkastelee uudelleen verkko- ja tietoturvalisuuspolitiikan tulevaisuutta, tällä päätöslauselmalla ei tulisi olla vaikutusta mihinkään kyseisen uudelleentarkastelun tuloksiin mahdollisten ENISA-asetukseen tehtävien muutosten osalta ennen kuin komissio on julkaisut tarkastelunsa tulokset.

II TOTEAA SEURAAVAA:

1. Ottaen huomioon sähköisen viestinnän sekä sähköisten infrastruktuurien ja palvelujen merkityksen taloudellisen ja sosiaalisen toiminnan perustana, verkko- ja tietoturvalisuudella edistetään yhteiskunnassa tärkeitä arvoja ja tavoitteita kuten demokratiaa, yksityisyyttä, talouskasvua, ajatusten vapautta sekä taloudellista ja poliittista vakautta.

2. Tieto- ja viestintäteknologiajärjestelmät, infrastruktuurit ja palvelut, mukaan lukien internet, ovat keskeisessä asemassa yhteiskunnassa, ja niiden häiriöt voivat aiheuttaa suunnattomia taloudellisia vahinkoja, minkä vuoksi on korostettava sitä, että on tärkeää toteuttaa toimenpiteitä suojaamisen ja sietokyvyn lisäämiseksi kriittisten palvelujen varmistamiseksi jatkossakin.
 3. Turvallisuuden vaarantumistilanteet voivat heikentää käyttäjien luottamusta. Verkkojen ja tietojärjestelmien vakavilla häiriöillä voisi olla merkittäviä taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia, mutta myös jokapäiväiset ongelmat ja haitat voivat vähentää yleistä luottamusta teknologiaan, verkkoihin ja palveluihin.
 4. Uhkakuvia syntyy yhä enemmän, mikä lisää tarvetta saada loppukäyttäjien, yritysten ja julkisen hallinnon käyttöön sellaisia sähköisiä viestintäjärjestelmäinfrastruktuureja, jotka lähtökohtaisesti ovat rakenteiltaan vahvoja ja riskinsietokykyisiä, ja löytää oikeat kannustimet järjestelmien toimittajille, jotta ne toimivat ajoissa.
 5. Verkko- ja tietoturvaluottamusta on parannettava ja edistettävä kaikilla yhteiskunnan toimintapolitiikka-aloilla ja sektoreilla, ja riittävän osaamisen varmistamista koskevaan haasteeseen on vastattava sekä kansallisilla että EU:n toimilla lisäämällä kuluttajien tietoisuutta tieto- ja viestintäteknologiasta.
 6. Sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toiminta edellyttää siirtoverkon omistajien ja palveluntarjoajien rajatylittävää yhteistyötä, koska jossakin jäsenvaltiossa mahdollisesti ilmenevät häiriötilanteet voivat vaikuttaa myös muihin jäsenvaltioihin ja koko EU:hun.
 7. Uudet käyttömuodot kuten tietotekniikan resurssipalvelut ja sovelluspalvelut korostavat entisestään verkko- ja tietoturvaluottamusta.
 8. Verkko- ja tietoturvaluottamusta tukee yhteiskunnan kaikkien eri alojen kaikkien osapuolten tavoitetta eli sitä, että tietojärjestelmiin on voitava luottaa, minkä vuoksi on tarpeen noudattaa eri alojen välistä ja rajatylittävää lähestymistapaa.
 9. Tieto- ja viestintäteknologian käytön lisääntyessä yhteiskunnassa verkko- ja tietoturvaluottamusta on ennakkoedellytyksenä julkisten palvelujen, kuten sähköisten hallintopalvelujen, saamiselle luotettavasti, turvallisesti ja suojatusti.
 10. Verkko- ja tietoturvaluottamusta ENISAlla on mahdollisuus toimia edelleen sen merkittävän aseman pohjalta, joka sillä jo on verkko- ja tietoturvaluottamusta alalla,
- III KOROSTAA SEURAAVAA:
1. EU:ssa tarvitaan korkeatasoisia verkko- ja tietoturvaluottamusta tukemaan
 - a) kansalaisten vapauksia ja oikeuksia, myös yksityisyyden suojaa,
 - b) tehokasta yhteiskuntaa tiedonkäsittelyn laadun kannalta,
 - c) kaupan ja muiden toimialojen kannattavuutta ja kasvua,
 - d) kansalaisten ja järjestöjen luottamusta tietojenkäsittelyyn ja tieto- ja viestintäteknologiajärjestelmiin.
 2. Tieto- ja viestintäteknologia-sektorilla on keskeinen merkitys useimmilla yhteiskunta-aloilla, minkä vuoksi vastuu verkko- ja tietoturvaluottamuksesta kuuluu yhteisesti kaikille sidosryhmille, mukaan lukien operaattoreille, palveluntarjoajille, laitteiden ja ohjelmistojen tarjoajille, loppukäyttäjille, julkisille elimille ja kansallisille viranomaisille.
- IV ON TIETOINEN:
1. sellaisen aktiivisen ja asiantuntevan eurooppalaisen verkko- ja tietoturvaluottamuksen merkityksestä, joka edistää entistä tiiviimpää yhteistoimintaa jäsenvaltioiden ja yksityisen sektorin kesken,
 2. eduista, jotka liittyvät asianmukaisilta osin yhdenmukaistettuun kansainvälisten turvaluottamustandardien käyttöön koko EU:ssa verkko- ja tietoturvaluottamusta alalla,
 3. tarpeesta noudattaa yhteistoiminnallista eurooppalaista lähestymistapaa verkko- ja tietoturvaluottamusta osalta kansainvälisillä foorumeilla, koska kyseessä on maailmanlaajuinen haaste,
 4. siitä merkityksestä, joka luotettavien tilastotietojen saannilla verkko- ja tietoturvaluottamusta alalla Euroopassa on jäsenvaltioille ja EU:n toimielimille,
 5. kaikkia sidosryhmiä koskevasta tarpeesta parantaa tietoisuutta ja välineitä riskinhallinnan alalla,
 6. tarpeesta tehostaa toimia jäsenvaltioissa tietoisuuden parantamiseksi, hyviä käytäntöjä koskevien tietojen vaihtamiseksi ja suuntaviivojen kehittämiseksi jäsenvaltioita varten,

7. sellaisten useat eri sidosryhmät kattavien mallien kuin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien merkityksestä, joita kehitetään pitkällä aikavälillä ja joissa noudatetaan alhaalta ylöspäin rakentuvaa mallia tunnistettujen riskien hallitsemiseksi, tilanteissa, joissa tällainen toimintatapa luo lisäarvoa sillä perusteella, että näin varmistetaan verkon tietokyvyn korkea taso,
8. operaattoreiden keskeisestä roolista rakenteiltaan vahvojen ja tietokykyisten sähköisten viestintäinfrastruktuurien tarjonnassa yhteiskunnalle,
9. verkko- ja tietoturvallisuuden alalla Euroopassa toteutettujen harjoitusten hyödyllisyydestä; verkko-operaattorit ja palveluntarjoajat sekä viranomaiset voivat saada niistä arvokasta tietoa käyttöönsä,
10. siitä, että kansalliset tai hallintoelinten alaiset tietotekniikan kriisiryhmät (CERT) tai muut uhkatilanteiden ja häiriöalttiuden käsittelyyn tarkoitettut kriisimekanismit voivat osaltaan edistää verkkojen ja tietojärjestelmien tietokyvyn korkeaa tasoa sekä valmiutta kestää häiriöitä ja palauttaa verkot ja järjestelmät toimintavalmiuteen,
11. siitä, että on tärkeää tutkia, mitä strategisia vaikutuksia, riskejä ja mahdollisuuksia liittyisi tietotekniikan kriisiryhmien perustamiseen EU:n toimielimiin, ja pohtia ENISAn mahdollista tulevaa roolia tässä yhteydessä,
12. ENISAn tähänastisesta työstä ja tarpeesta muokata ENISASTa tehokas elin, josta on selvää hyötyä Euroopan verkko- ja tietoturvallisuuden alalla.

V KOROSTAA SEURAAVAA:

1. Nykyisten ja tulevien haasteiden ratkaisemisessa on keskeinen merkitys tehostetulla ja kokonaisvaltaisella eurooppalaisella verkko- ja tietoturvallisuusstrategialla, jossa Euroopan komissiolla, jäsenvaltioilla ja ENISALLA on selkeästi määritellyt tehtävät.
2. Asianmukaisen kuulemisen ja analysoinnin jälkeen olisi lainsäädäntömenettelyssä pohdittava ENISAn nykyaikaistamista ja vahvistamista siten, että viraston toimeksiannossa on varmistettu joustavuus ja jäsenvaltioiden ja komission toteuttama valvonta sekä tehokas rooli yksityisen sektorin sidosryhmien edustukselle. Sen toimeksiannossa olisi otettava huomioon sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmä, ja toimeksiannon olisi oltava yhdenmukainen Lissabonin strategian tavoitteiden kanssa ja sisällettävä tavoitteita tutkimuksen, innovoinnin, kilpailukyvyn, talouskasvun ja luottamuksen takaamisen aloilla.

3. ENISA voisi tukea komissiota ja jäsenvaltioita näiden politiikan muotoiluun ja toteuttamiseen liittyvissä tehtävissä, erityisesti teknologian ja toimintapolitiikan lähentämisessä, ja sen olisi toimittava tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja muiden sidosryhmien kanssa sen varmistamiseksi, että ENISAn toimet ovat EU:n painopisteiden mukaisia.
4. ENISAn olisi tarkistettava toimeksiantoaan toteuttaessaan toimittava EU:n osaamiskeskuksena EU:hun liittyvissä verkko- ja tietoturvallisuusasioissa. Tästä roolista johtuen EU:n toimielinten olisi pyydettävä ENISAn lausunto ja otettava se tarkasti huomioon laatiessaan ja toteuttaessaan toimintapolitiikkaa, jolla on mahdollisesti vaikutusta tällä alalla.
5. ENISALLA voisi olla myös valmiudet pyynnöstä auttaa jäsenvaltioita parantamaan näiden verkko- ja tietoturvallisuusvalmiuksia ja kykyä käsitellä turvallisuuskysymyksissä eteen tulevia ongelmatilanteita.

VI KEHOTAA JÄSENVALTIOITA:

1. jatkamaan työtä lisätäkseen loppukäyttäjien luottamusta tieto- ja viestintäteknologioihin toteuttamalla valistuskampanjoita,
2. järjestämään verkko- ja tietoturvallisuusalan kansallisia harjoituksia ja/tai osallistumaan säännöllisiin Euroopan laajuisiin harjoituksiin ottaen huomioon laajamittaisen suunnittelun tarpeen alan monimutkaisuuden ja yksityisen sektorin osallistumisen vuoksi. ENISA voisi pyynnöstä avustaa jäsenvaltioita näissä toimissa. Harjoitusten kohdealan ja maantieteellisen ulottuvuuden olisi luonnollisesti kehitettävä ajan kuluessa, ja ne olisi määriteltävä tunnistettujen riskien perusteella,
3. perustamaan tietotekniikan kriisiryhmiä (CERT) jäsenvaltioihin, joissa ei ole vielä kehitetty tällaisia valmiuksia, ja vahvistamaan kansallisten kriisiryhmien välistä yhteistyötä Euroopan tasolla. ENISA voisi avustaa jäsenvaltioita näissä toimissa,
4. tehostamaan verkko- ja tietoturvallisuuden alan koulutusta ja tutkimusohjelmia sen varmistamiseksi, että EU:ssa on käytettävissä tarvittavat tekniset taidot ja asiantuntijavoimat, sekä lisäämään alalla toimivien ammattiosaamista tällä alalla,
5. reagoimaan yhdessä rajatylittävissä ongelmatilanteissa ja lisäämään jäsenvaltioiden valmiutta asianmukaiseen yhteiseen toimintaan, mikä edellyttää asianomaisten päätöksentekijöiden välisen vuoropuhelun tiivistämistä erityisesti luottamuksellisuuskysymyksissä.

VII PYYTÄÄ KOMISSIOTA:

1. tukemaan jäsenvaltioita tarvittaessa tämän päätöslauselman täytäntöönpanossa,
2. tiedottamaan säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle EU:n tasolla tehdyistä verkko- ja tietoturvallisuusalan aloitteista,
3. käynnistämään yhteistoiminnassa ENISAn kanssa Euroopan julkisille ja yksityisille toimijoille suunnatun valistuskampanjan asianmukaisen riskinhallinnan merkityksestä verkko- ja tietoturvallisuudelle,
4. jatkamaan yhteistoiminnassa jäsenvaltioiden kanssa sähköisten viestintäinfrastruktuurien tarjoajille tarkoitettujen kannustimien määrittelyä, jotta nämä toimittaisivat jo lähitökohtaisesti rakenteiltaan vahvoja ja sietokykyisiä infrastruktuureja loppukäyttäjille, yrityksille ja viranomaisille,
5. kehittämään yhteistoiminnassa jäsenvaltioiden kanssa menetelmiä, joiden avulla EU:n tasolla voidaan tehdä vertailukelpoinen arviointi ongelmatilanteiden sosio-ekonomisista vaikutuksista ja torjuntatoimien tehokkuudesta,
6. edistämään ja parantamaan eri sidosryhmät kattavia malleja, joiden olisi tuotettava selkeä lisäarvo loppukäyttäjille ja eri toimialoille,
7. tekemään ehdotuksen kokonaisvaltaisesta verkko- ja tietoturvallisuusstrategiasta ⁽¹⁾ mukaan lukien ehdotukset ENISAn vahvistetusta ja joustavasta toimeksiannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission suorittamasta tehostetusta valvonnasta,
8. analysoimaan yhteistoiminnassa jäsenvaltioiden kanssa tietotekniikan kriisiryhmiä (CERT) niiden alojen määrittämiseksi, joilla yhteistyötä on lisättävä,

9. tutkimaan edelleen EU:n toimielinten yhteistä tai yhteensopivaa toimintatapaa suojattujen tieto- ja viestintäteknologian järjestelmien ja palvelujen hankinnassa.

VIII KEHOTTAA ENISAA;

1. tukemaan edelleen aktiivisesti jäsenvaltioita, Euroopan komissiota ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä Euroopan verkko- ja tietoturvallisuusalan toimintapolitiikkojen ja kriittisen tietoteknisen infrastruktuurin suojaamista koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanossa,
2. yhteistoiminnassa jäsenvaltioiden, komission ja tilastotietoyksikköjen kanssa kehittämään Euroopan verkko- ja tietoturvallisuustilanteen arviointiin sovellettava tilastotieteellinen viitekehys,

IX KEHOTTAA SIDOSRYHMIÄ:

1. tehostamaan toimiaan verkko- ja tietoturvallisuuden tason parantamiseksi erityisesti luotettavien ja helppokäyttöisten tuotteiden ja palvelujen tarjoamiseksi,
2. tiedottamaan asianmukaisesti käyttäjille tuotteisiin ja palveluihin liittyvistä turvallisuusriskeistä ja siitä, kuinka he voivat suojautua riskeiltä,
3. toteuttamaan kaikki aiheelliset tekniset ja organisatoriset toimet, joilla taataan sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen toimintakyvyn jatkuvuus, koskemattomuus ja luotamuksellisuus,
4. jatkamaan verkko- ja tietoturvallisuusalan standardisointia koskevaa työtä yhdenmukaisten ja yhteentoimivien ratkaisujen aikaansaamiseksi,
5. osallistumaan jäsenvaltioiden kanssa harjoituksiin, jotta hätätilanteita varten olisi käytettävissä asianmukaiset keinot reagoida.

⁽¹⁾ Komissio ehdottaa sanan "mahdollisesti" lisäämistä.

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT
TIEDONANNOT

KOMISSIO

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 321/02)

Päätöksen tekopäivä	30.10.2009
Valtion tuen viitenumero	N 370/09
Jäsenvaltio	Suomi
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	St1 Oy: lle myönnetty biopolttoainetta koskeva verovapautus/Befrielse från accis på biobränsle som beviljats St1 Ab
Oikeusperusta	Valtiovarainministeriön päätös N:o 27/502/2008 valmisteverotuslain 50 pykälän nojalla tehtyyn huojuennushakemukseen/Finansministeriets beslut N:o 27/502/2008 om ansökan om undantag från skatteplikt enligt avdelning 50 i lagen om accis
Toimenpidetyyppi	Yksittäinen tuki
Tarkoitus	Ympäristönsuojelu
Tuen muoto	Verohuojennus
Talousarvio	Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 2,69 milj. EUR
Tuen intensiteetti	—
Kesto	1.4.2009–31.3.2011
Toimiala	Energia
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Valtiovarainministeriö PL 28 FI-00023 Valtioneuvosto SUOMI/FINLAND
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	26.10.2009
Valtion tuen viitenumero	N 522/09
Jäsenvaltio	Itävalta
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Verlängerung von N 75/07 — „Haftungsregelung für die Umstrukturierung von KMU in Österreich“
Oikeusperusta	Übernahme von Haftungen für die Tourismus- und Freizeitwirtschaft
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Vaikeuksissa olevien yritysten rakenneuudistus
Tuen muoto	Takaus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 4 milj. EUR; Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 12 milj. EUR
Tuen intensiteetti	Toimenpide ei ole tukea
Kesto	10.10.2009–9.10.2012
Toimiala	Hotellit ja ravintolat (matkailu), Palvelut
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Österreichische Hotel- und Tourismusbank Gesellschaft m.b.H. Parkring 12 a 1011 Wien ÖSTERREICH
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	13.11.2009
Valtion tuen viitenumero	N 523/09
Jäsenvaltio	Liettua
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Amendment to Temporary Framework measure 'Limited amounts of compatible aid' (N 272/09)
Oikeusperusta	Rural Development Programme for Lithuania 2007-2013
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Vakavien taloushäiriöiden korjaaminen
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 345 808 974 LTL
Tuen intensiteetti	—
Kesto	31.12.2010 saakka

Toimiala	Kaikki toimialat
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Ministry of Agriculture of the Republic of Lithuania Gedimino av. 19 LT-01103 Vilnius LIETUVA/LITHUANIA
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	17.11.2009
Valtion tuen viitenumero	N 534/09
Jäsenvaltio	Itävalta
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Förderung von Maßnahmen der Umstrukturierung bei kleinen und mittleren Unternehmen
Oikeusperusta	Spezielle Richtlinien für die Förderung von Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Vaikeuksissa olevien yritysten rakenneuudistus
Tuen muoto	Korkotuki, Takaus, Laina
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 1,2 milj. EUR; Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 3,6 milj. EUR
Tuen intensiteetti	—
Kesto	10.10.2009–9.10.2012
Toimiala	Kaikki toimialat
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Niederösterreich
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	17.11.2009
Valtion tuen viitenumero	N 548/09
Jäsenvaltio	Itävalta
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Richtlinie für Rettungs- und Umstrukturierungsbeihilfen für KMU in Burgenland

Oikeusperusta	Richtlinien des Landes Burgenlandes über die Gewährung von Rettungs- und Umstrukturierungsbeihilfen an kleine und mittlere Unternehmen
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Vaikeuksissa olevien yritysten pelastaminen, Vaikeuksissa olevien yritysten rakenneuudistus
Tuen muoto	Takaus, Laina, Avustus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 1 EUR milj.; Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 3 EUR milj.
Tuen intensiteetti	—
Kesto	10.10.2009–9.10.2012
Toimiala	Kaikki toimialat
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Wirtschaftsservice Burgenland AG Technologiezentrum 7000 Eisenstadt ÖSTERREICH
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**(Asia COMP/M.5719 – Oaktree/SGD)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2009/C 321/03)

Komissio päätti 17 päivänä joulukuuta 2009 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
 - sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32009M5719. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.
-

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾**28. joulukuuta 2009**

(2009/C 321/04)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,4405	AUD	Australian dollaria	1,6222
JPY	Japanin jeniä	131,86	CAD	Kanadan dollaria	1,5069
DKK	Tanskan kruunua	7,4429	HKD	Hongkongin dollaria	11,1713
GBP	Englannin punttaa	0,90143	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	2,0312
SEK	Ruotsin kruunua	10,3965	SGD	Singaporin dollaria	2,0256
CHF	Sveitsin frangia	1,4888	KRW	Etelä-Korean wonia	1 682,66
ISK	Islannin kruunua		ZAR	Etelä-Afrikan randia	10,8203
NOK	Norjan kruunua	8,3440	CNY	Kiinan juan renminbiä	9,8386
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK	Kroatian kunaa	7,3140
CZK	Tšekin korunaa	26,418	IDR	Indonesian rupiaa	13 615,30
EEK	Viron kruunua	15,6466	MYR	Malesian ringgitiä	4,9409
HUF	Unkarin forinttia	273,30	PHP	Filippiinien pesoa	66,735
LTL	Liettuan litiä	3,4528	RUB	Venäjän ruplaa	42,7550
LVL	Latvian latia	0,7085	THB	Thaimaan bahtia	48,103
PLN	Puolan zlotya	4,1610	BRL	Brasilian realia	2,4994
RON	Romanian leuta	4,2020	MXN	Meksikon pesoa	18,4989
TRY	Turkin liiraa	2,1777	INR	Intian rupiaa	67,0850

⁽¹⁾ *Lähde:* Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

Kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevän neuvoa-antavan komitean 432. kokouksessaan 14 päivänä syyskuuta 2007 antama lausunto päätösluonnoksesta asiassa COMP/38710 – Bitumi (Espanja)

(2009/C 321/05)

- 1) Neuvoa-antavan komitean jäsenet yhtyvät tosiseikkoihin perustuvaan Euroopan komission arvioon, jonka mukaan kyseessä on EY:n perustamissopimuksen 81 artiklassa tarkoitettu sopimus ja/tai yhdenmukaistettu menettelytapa.
 - 2) Neuvoa-antavan komitean jäsenet yhtyvät Euroopan komission esittämään arvioon tuotteesta ja maantieteellisestä alueesta, johon kartelli on vaikuttanut.
 - 3) Neuvoa-antavan komitean jäsenet yhtyvät Euroopan komission arvioon, jonka mukaan kartelli muodostaa jatkuvan ja yhtenäisen rikkomisen.
 - 4) Neuvoa-antavan komitean jäsenet ovat Euroopan komission kanssa samaa mieltä siitä, että bitumin toimittajien välisellä sopimuksella ja/tai yhdenmukaistetulla menettelytavalla Espanjassa oli huomattava vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
 - 5) Neuvoa-antavan komitean jäsenet yhtyvät Euroopan komission esittämään arvioon, jonka mukaan Repsol ja Cepsa toimivat johtavassa asemassa kartellissa.
 - 6) Neuvoa-antavan komitean jäsenet yhtyvät Euroopan komission esittämään arvioon, jonka mukaan Nynäs ja Petrogal ottivat vähemmässä määrin osaa tiettyihin kartellin osa-alueisiin.
 - 7) Neuvoa-antavan komitean jäsenet ovat Euroopan komission kanssa samaa mieltä hakemuksista, jotka on esitetty sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä vuonna 2002 annetun tiedonannon nojalla.
 - 8) Neuvoa-antavan komitean jäsenet yhtyvät Euroopan komission päätösluonnokseen päätöksen kohteiden osalta, erityisesti kyseessä olevien konsernien emoyhtiöille lankeavan vastuun osalta.
 - 9) Neuvoa-antavan komitean jäsenet suosittelevat tämän lausunnon julkaisemista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
-

Kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevän neuvoa-antavan komitean kokouksessaan 28 päivänä syyskuuta 2007 antama lausunto päätösluonnoksesta asiassa COMP/38710 – Bitumi Espanja (2)

Esittelijä: **Latvia**

(2009/C 321/06)

1. Neuvoa-antavan komitean jäsenet ovat komission kanssa samaa mieltä sakkojen perusmääristä.
 2. Neuvoa-antavan komitean jäsenet ovat komission kanssa samaa mieltä sakon perusmäärän korottamisesta riittävän suuren estävän vaikutuksen varmistamiseksi.
 3. Neuvoa-antavan komitean jäsenet ovat komission kanssa samaa mieltä perusmäärän korottamisesta raskauttavien seikkojen vuoksi.
 4. Neuvoa-antavan komitean jäsenet ovat komission kanssa samaa mieltä sakon perusmäärän alentamisesta lieventävien seikkojen vuoksi.
 5. Neuvoa-antavan komitean jäsenet ovat komission kanssa samaa mieltä sakkojen lieventämisestä vuonna 2002 annetun tiedonannon perusteella.
 6. Neuvoa-antavan komitean jäsenet ovat komission kanssa samaa mieltä sakkojen lopullisista määristä.
 7. Neuvoa-antavan komitean jäsenet suosittelevat tämän lausunnon julkaisemista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
-

Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan loppukertomus asiassa COMP/38710 – Bitumi (Espanja)

(laadittu tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksista 23 päivänä toukokuuta 2001 tehdyn komission päätöksen (2001/462/EY, EHTY) 15 ja 16 artiklan mukaisesti – EYVL L 162, 19.6.2001, s. 21)

(2009/C 321/07)

Edellä mainittua asiaa koskevan päätösluonnoksen perusteella voidaan esittää seuraavat huomautukset:

Tutkimus asiassa käynnistettiin BP:n haettua vapautusta sakoista 20 päivänä kesäkuuta 2002 sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa annetun komission tiedonannon ⁽¹⁾ (jäljempänä 'sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskeva tiedonanto') mukaisesti. Hakemus liittyi bitumialan väitetyyn kilpailunvastaiseen toimintaan Alankomaissa, Belgiassa ja Espanjassa ⁽²⁾. Komissio myönsi BP:lle ehdollisen vapautuksen sakoista 19 päivänä heinäkuuta 2002.

Seuraavien yritysten toimitiloihin tehtiin ennalta ilmoittamatta tarkastuksia 1 päivänä ja 2 päivänä lokakuuta 2002: BP España SA, Composán Construcción SA, Nynäs Petróleo SA, Petrogal Española SA, Petrogal SA, Galp Energia, SGPS SA, Productos Asfálticos SA, Probisa Tecnología y Construcción SA ja Repsol YFP Lubricantes y Especialidades SA.

Tämän jälkeen Repsol ja Proas pyysivät sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevan tiedonannon mukaisesti. Asianomaiset komission yksiköt ilmoittivat niille [...] ⁽³⁾ päivätyillä kirjeillä aikomuksestaan lieventää sakkoja sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevan tiedonannon 23 kohdassa määriteltyjen vaihtoehtojen puitteissa.

Komissio antoi 22 päivänä elokuuta 2006 väitetiedoksiannon 13 oikeushenkilölle, jotka kuuluivat viiteen eri yritykseen (Repsol, Proas, BP, Nynäs ja Petrogal). Komissio katsoi väitetiedoksiannossa alustavasti, että kyseiset yritykset olivat osallistuneet EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan yhtenäiseen monimuotoiseen ja jatkuvaan rikkomiseen ainakin 1 päivän maaliskuuta 1991 ja 1 päivän lokakuuta 2002 välisenä aikana. Lisäksi komissio ilmoitti aikovansa tehdä rikkomisesta päätöksen ja määrätä sakkoja. Komission mukaan osapuolet olivat sopineet markkinakiintiöistä sekä määrien ja asiakkaiden jakamisesta, vaihtaneet arkaluonteisia markkinatietoja, perustaneet korvausmekanismin ja sopineet hinnoista. Kartelli kattoi Espanjan alueen Kanariansaaria lukuun ottamatta. Komissio katsoi lisäksi väitetiedoksiannossa alustavasti, että BP ei ollut täyttänyt sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevan tiedonannon mukaisia velvoitteitaan ja että lopullinen päätös siitä, myönnettäisiinko BP:lle vapautus sakoista tehtäisiin hallintomenettelyn päätteeksi tehtävässä lopullisessa päätöksessä.

Proas, Petrogal ja Nynäs pyysivät väitetiedoksiantoon vastaamiselle asetetun määräajan pidentämistä. Hyväksyin Proasin ja Nynäsin pyynnöt osittain mutta en Petrogalin pyyntöä, koska se ei pystynyt perustelemaan sitä asianmukaisesti. Kaikki osapuolet toimittivat vastauksensa ajoissa.

Asiaa koskeva aineisto toimitettiin CD-ROM-levyllä yrityksille, joille väitetiedoksianto oli osoitettu. Sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevan tiedonannon mukaisesti komissiolle annettuihin suullisiin lausuntoihin ja asiakirjoihin on ollut mahdollista tutustua komission toimitiloissa.

Petrogal ja Nynäs pyysivät vielä päästä tutustumaan asiakirja-aineistossa oleviin asiakirjoihin, joihin ei saa tutustua. Nämä liittyivät vastaaviin tuotteisiin/lähituotteisiin ja/tai muihin maantieteellisiin markkinoihin, jotka eivät kuuluneet väitetiedoksiannossa esitettyjen väitteiden piiriin.

Nähdäkseni oikeus tutustua asiakirja-aineistoon on väline, jolla varmistetaan osapuolten puolustautumis-oikeuksien täysi noudattaminen, ja se voi siksi liittyä vain komission väitteiden perustana olevassa väitetiedoksiannossa esitettyihin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin näkökohtiin. Petrogalin ja Nynäsin pyyntöjä tarkasteltuani päätelin, että pyydyt asiakirjat eivät objektiivisesti katsoen liittyneet väitetiedoksiannossa esitettyihin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin näkökohtiin, mistä syystä mahdollisuus tutustua kyseisiin asiakirjoihin ei ollut välttämätön edellytys kyseisten osapuolten puolustautumis-oikeuksien asianmukaiselle käytölle.

⁽¹⁾ EYVL C 45, 19.2.2002, s.3.

⁽²⁾ Aluksi väitteitä kilpailunvastaisista toimista tarkasteltiin yhteisessä tutkimuksessa. Tutkimuksen kuluessa kävi kuitenkin ilmi, että toiminta asianomaisissa kolmessa jäsenvaltiossa ei ollut objektiivisessa yhteydessä toisiinsa, joten tutkimus jaettiin kolmeksi eri asiakokonaisuudeksi.

⁽³⁾ 2.8.2006 (oikaisu 9.6.2009).

Nynäs valitti lisäksi niistä käytännön järjestelyistä, joiden puitteissa asiakirja-aineistoon oli mahdollista tutustua komission tiloissa, ja väitti niiden vaikeuttaneen puolustautumisoikeuksiensa asianmukaista käyttöä. Nynäs väitti erityisesti, että haastattelujen kirjallisista toisinoista oli jätetty osia pois, joten ne olivat epätarkkoja ja siksi epäluotettavia.

Ilmoitin 31 päivänä lokakuuta 2006 päivätyssä kirjeessäni Nynäsille, että mielestäni mahdollisuus tutustua sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä hakeneiden yritysten toimittamiin erityisen arkaluonteisiin asiakirjoihin oli järjestetty komission tiloissa tavalla, joka varmisti sekä kyseisten yritysten oikeutetun edun suojelun että Nynäsin oikeuden tulla kuulluksi. Tarkastellessani Nynäsin väitettä kirjallisten toisintojen epätarkkuudesta otin huomioon erityisesti sen, että Nynäsille oli myöhemmin annettu mahdollisuus tutustua alkuperäisiin nauhoituksiin, joten ongelma oli ratkaistu asianmukaista menettelyä noudattaen. Näin ollen päättelin, että asiakirja-aineistoon tutustumista koskevat järjestelyt eivät olleet haitanneet Nynäsin puolustautumisoikeuksien asianmukaista käyttöä.

Osapuolten pyynnöstä järjestettiin suullinen kuuleminen 12 päivänä joulukuuta 2006 komission asetuksen (EY) N:o 773/2004 12 artiklan mukaisesti. Kaikki väitetiedoksiannon saaneet yritykset Cepsa-, Repsol YFP S.A.- ja Repsol Petróleo S.A. -yritystä lukuun ottamatta osallistuivat kuulemiseen.

Väitetiedoksiintoon saatujen kirjallisten vastausten ja suullisessa kuulemisessa esitettyjen näkökohtien perusteella on rikkomiseen osallistumisen kesto lyhennetty väitetiedoksiannossa esitetystä Petrogalin osalta. Lisäksi komissio on todennut BP:n väitetiedoksiannon johdosta toimittamien lisätietojen perusteella, että BP täyttää kaikki sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevan tiedonannon mukaiset edellytykset, mistä syystä sille voidaan myöntää vapautus sakoista, jotka sille muuten olisi määrätty.

Päätösluonnos liittyy mielestäni vain sellaisiin väitteisiin, joista osapuolille on annettu mahdollisuus esittää näkemyksensä.

Kaikkien menettelyn osapuolten oikeutta tulla kuulluksi on kunnioitettu.

Brysselissä 20 päivänä syyskuuta 2007.

Serge DURANDE

**Tiivistelmä komission päätöksestä,
tehty 3 päivänä lokakuuta 2007,
EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan mukaisesta menettelystä
(Asia COMP/38710 – Bitumi, Espanja)
(tiedoksiannettu numerolla K(2007) 4441 lopullinen)
(Ainoastaan englannin- ja espanjankieliset tekstit ovat todistusvoimaisia)
(2009/C 321/08)**

Komissio teki 3 päivänä lokakuuta 2007 EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan mukaista menettelyä koskevan päätöksen. Komissio julkaisee osapuolten nimet ja päätöksen olennaisen sisällön sekä mahdollisesti määrätyt seuraamukset neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 30 artiklan säännösten mukaisesti. Se ottaa huomioon yritysten oikeudet edut sen suhteen, ettei niiden liikesalaisuuksia paljasteta. Päätöksen teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavilla asiassa todistusvoimaisilla kielillä kilpailun pääosaston verkkosivuilla osoitteessa

http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

1. JOHDANTO

- (1) Päätöksessä määrätään sakko viidelle yritykselle perustamissopimuksen 81 artiklan rikkomisesta. Kyseiset yritykset osallistuivat vuosina 1991–2002 sopimukseen, joka koski tiebitumin markkinoiden jakamista ja hintojen yhteensovittamista Espanjan markkinoilla.

2. ASIAN KUVAUS

2.1 Yhteenvedo rikkomisesta

- (2) Päätös koskee yhden kokonaisuuden muodostavaa, EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan jatkuvaa rikkomista, jossa sovittiin tiebitumin markkinoiden jakamisesta ja hintojen yhteensovittamisesta. Rikkominen kuuluu luonteensa vuoksi vakaviimpiin perustamissopimuksen 81 artiklan vastaisiin rikkomisiin.
- (3) Rikkominen alkoi viimeistään maaliskuussa 1991 ja kesti vähintään vuoden 2002 lokakuuhun. Se kattoi Espanjan alueen (Kanariansaaria lukuun ottamatta).
- (4) Tiebitumin markkinoiden arvo Espanjassa oli noin 286 miljoonaa euroa vuonna 2001, joka oli viimeinen rikkomisen kattamaan ajanjaksoon sisältyvä kokonainen vuosi.
- (5) Päätös koskee seuraavia yrityksiä (viittä yritystä ja 13:a erillistä oikeushenkilöä): Repsol, Proas-Cepsa, British Petroleum (jäljempänä 'BP'), Nynäs ja Petrogal-Galp. Rikkomisen aikana yli 90 prosenttia tiebitumin markkinoista Espanjassa oli edellä mainittujen yritysten hallussa.
- (6) Bitumi on öljyn tislauksessa syntyvä sivutuote. Noin 85 prosenttia EU:ssa tuotetusta bitumista käytetään tienrakennukseen, jossa sitä tarvitaan asfaltin kiviaineksen sideaineena. Loput 15 prosenttia käytetään muuhun rakennustoimintaan, esimerkiksi bitumikatteiden kaltaisiin teollisiin sovelluksiin. Noin 80 prosenttia tienrakennukseen käytettävästä bitumista on jatkojalostamatonta. Tällaista bitumia

kutsutaan tiebitumiksi. Loput 20 prosenttia tienrakennukseen käytettävästä bitumista on esimerkiksi bitumiemulsioksi tai modifioiduksi bitumiksi jatkojalostettua bitumia. Tässä tarkasteltava päätös koskee tiebitumia eli tienrakennukseen käytettävää jatkojalostamatonta bitumia.

- (7) Yritykset, joille päätös on osoitettu, osallistuivat eri laajuudessa kartelliin, jossa ne:
- sopivat markkinakiintiöistä,
 - jakoivat markkinakiintiöiden perusteella määrät ja asiakkaat kartellin osapuolten kesken,
 - valvoivat markkinoiden ja asiakkaiden jakamisesta tehtyjen sopimusten noudattamista ja vaihtoivat arkaluonteisia markkinatietoja tässä tarkoituksessa,
 - perustivat korvausjärjestelmän, jolla tasoitettiin markkinoiden ja asiakkaiden jakamista koskeneista sopimuksesta tehtyjen poikkeusten vaikutukset,
 - sopivat bitumin hinnanmuutoksista ja uusien hintojen käyttöönoton ajankohdista.
- (8) Hintojen yhteensovittamista käytettiin markkinoiden jakamiseksi käyttöön otettujen järjestelyjen tukena. Yhteensovittamisella voitiin varmistaa, että toimittajien hinnoissa esiintyneet erot eivät häirinneet sovittua määrien ja asiakkaiden jakoa.
- (9) Markkinoiden jakamista ja hintojen muutoksia koskevia keskusteluja käytiin ns. asfalttiryhmässä, johon kartellin osapuolet osallistuivat kahden- tai monenväliseltä pohjalta.
- (10) Markkinoiden jakamista koskevia keskusteluja käytiin vuosittain, jotta markkinoita voitiin arvioida ja jotta ne voitiin jakaa seuraavaa vuotta varten. Asfalttiryhmässä vuoden kuluessa käytyjen neuvottelujen päätteeksi laadittuun asiakirjaan, joka koski markkinoiden jakamisesta tehtyä sopimusta ja sen mukaista määrien ja asiakkaiden jakoa osapuolten kesken, viitattiin ilmauksella "PTT" tai "Petete".

⁽¹⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

(11) Hintojen muutoksista ja uusien hintojen käyttöönoton ajankohdasta sovittiin yleensä Repsolin ja Proasin kesken, jotka ilmoittivat tekemistään päätöksistä kartellin muille osapuolille.

2.2 Päätöksen osoitus ja rikkomisen kesto

(12) Päätös on osoitettu seuraaville yrityksille, jotka osallistuivat rikkomiseen seuraavassa esitettyjen ajanjaksojen ajan:

Repsol YPF Lubricantes y Especialidades S.A. (Rylesa):	1. maaliskuuta 1991 – 1. lokakuuta 2002
Repsol Petróleo S.A.:	1. maaliskuuta 1991 – 1. lokakuuta 2002
Repsol YPF S.A.:	1. maaliskuuta 1991 – 1. lokakuuta 2002
Productos Asfálticos S.A. (Proas):	1. maaliskuuta 1991 – 1. lokakuuta 2002
Compañía Española de Petróleos S.A. (CEPSA):	1. maaliskuuta 1991 – 1. lokakuuta 2002
BP Oil España S.A.:	1. elokuuta 1991 – 20. kesäkuuta 2002
BP España S.A.:	1. elokuuta 1991 – 20. kesäkuuta 2002
BP plc:	1. elokuuta 1991 – 20. kesäkuuta 2002
Nynäs Petróleo S.A.:	1. maaliskuuta 1991 – 1. lokakuuta 2002
AB Nynäs Petroleum:	22. toukokuuta 1991 – 1. lokakuuta 2002
Galp Energia España S.A.:	31. tammikuuta 1995 – 1. lokakuuta 2002
Petróleos de Portugal S.A.:	31. tammikuuta 1995 – 1. lokakuuta 2002
Galp Energia, SGPS, S.A.:	22. huhtikuuta 1999 – 1. lokakuuta 2002

2.3 Korjaustoimenpiteet

2.3.1 Sakon perusmäärä

2.3.1.1 Vakavuus

(13) Rikkomisen koskee vain yhtä jäsenvaltiota, mutta kyseinen jäsenvaltio on merkittävä osa sisämarkkinoita. Vaikka rikkomisen todellista vaikutusta markkinoihin ei voida mitata, rikkomisen on luonteensa vuoksi erittäin vakava.

2.3.1.2 Erilainen kohtelu

(14) Espanjan bitumimarkkinoihin liittyvissä kartellin osapuolten liikevaihoissa on merkittäviä eroja, joten yritykset on jaettu ryhmiin, joihin sovelletaan erilaista kohtelua, jotta voidaan ottaa huomioon kunkin yrityksen todelliset taloudelliset mahdollisuudet vahingoittaa kilpailua.

(15) Yritykset on tämän vuoksi jaettu kolmeen ryhmään sen mukaan, mikä oli niiden osuus kyseisen tuotteen markkinoista (myynnin arvon perusteella) Espanjassa vuonna 2001, joka oli rikkomisen kattaman ajanjakson viimeinen kokonainen vuosi.

2.3.1.3 Riittävä varoittava vaikutus

(16) Jotta sakko olisi määrältään sellainen, että sillä varmistetaan riittävä varoittava vaikutus, BP:lle ja Repsolille määrättyihin sakkoihin sovelletaan kerrointa, joka perustuu kyseisten yritysten kokoon (BP:n kerroin on 1,8 ja Repsolin 1,2).

2.3.1.4 Kesto

(17) Yksittäisiä prosenttikorotuksia sovelletaan sen mukaan, kuinka pitkään kukin yritys osallistui rikkomiseen. Rikkomisen kestot on ilmoitettu edellä.

2.3.2 Raskauttavat seikat: johtava asema

(18) Repsol ja Proas toimivat merkittävänä kartellin toimintaa ylläpitävänä voimana, ja kyseiset yritykset johtivat kartellia yhdessä. Näille yrityksille määrätyn sakon perusmäärää oli niiden johtavan aseman vuoksi perusteltua korottaa 30 prosenttia.

2.3.3 Lieventävät seikat: vähäinen osallistuminen tiettyihin rikkomisen osa-alueisiin

(19) Nynäs ja Petrogal vetosivat lieventävään seikkaan sen perusteella, että ne olivat olleet rikkomisessa passiivisessa asemassa eli antaneet johdon ohjata toimintaansa. Päätöksessä hylätään tämä väite, koska kyseiset yritykset osallistuivat vuosittain keskusteluihin, joissa markkinat jaettiin seuraavaa vuotta varten. Päätöksessä tehdään kuitenkin 10 prosentin vähennys edellä mainituille yrityksille määrättyihin sakkoihin, jotta voitaisiin ottaa huomioon se, että nämä yritykset eivät osallistuneet yhtä säännöllisesti ja aktiivisesti seuraaviin rikkomisen osa-alueisiin: valvonta, korvausjärjestelyt sekä hintojen yhteensovittaminen.

2.3.4 Liikevaihtoon sovellettava 10 prosentin yläraja

(20) Sakkojen laskemisessa on soveltuvin osin käytetty asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä maailmanlaajuiseen liikevaihtoon sovellettavaa 10 prosentin ylärajaa.

2.3.5 Sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä vuonna 2002 annetun tiedonannon soveltaminen

2.3.5.1 Sakoista vapauttaminen

(21) Asian käsittely aloitettiin sakoista vapauttamista koskevan hakemuksen perusteella, jonka BP teki sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevan tiedonannon (1) nojalla. Komissio katsoi BP:lle osoittamassaan väitetiedoksiannossa alustavasti, että BP ei ollut täyttänyt sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevan tiedonannon 11 kohdan a alakohdan mukaisia yhteistyövelvoitteita ja että lopullinen päätös siitä, myönnettäisiinkö BP:lle vapautus sakoista, tehtäisiin lopullisessa päätöksessä.

(1) EYVL C 45, 19.2.2002, s. 3.

(22) Päätöksessä todetaan, että kun otetaan huomioon asiaan liittyvät olosuhteet, yhteistyö BP:n taholta oli aitoa, kattavaa, jatkuvaa ja tehokasta koko hallinnollisen menettelyn ajan ja että BP toimitti komissiolle kaikki todisteet heti kun se sai ne haltuunsa tai heti kun ne olivat sen saatavilla, joten sen toiminta täytti sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevan tiedonannon 11 kohdan a alakohdassa asetetut edellytykset. BP täytti myös kyseisen tiedonannon 11 kohdan b ja c alakohdan mukaiset velvollisuutensa, koska se lopetti osallistumisensa rikkomiseen viimeistään silloin, kun se toimitti todisteita kyseisen tiedonannon 8 kohdan a alakohdan mukaisesti, eikä se painostanut muita yrityksiä osallistumaan rikkomiseen.

(23) Päätöksessä katsotaan tämän vuoksi, että BP täytti kaikki kyseisen tiedonannon 11 kohdassa asetetut edellytykset ja että se voidaan tämän vuoksi vapauttaa sakoista, jotka sille olisi muutoin määrätty.

2.3.5.2 Sakkojen lievennys

(24) Repsol ja Proas hakivat sakkojen lieventämistä sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevan tiedonannon nojalla. Komissio teki Repsolille määrättyyn sakkoon 40 prosentin ja Proasille määrättyyn sakkoon 25 prosentin vähennyksen. Näissä vähennyksissä on otettu huomioon seuraavat seikat: i) kyseiset yritykset toivat menettelyyn merkittävää lisäarvoa, mutta ii) ne tulivat mukaan vasta menettelyn myöhemmässä vaiheessa sen jälkeen kun komissio oli jo lähettänyt yksityiskohtaiset tietopyynnöt.

3. PÄÄTÖS

(25) Jäljempänä mainitut yritykset rikkoivat perustamissopimuksen 81 artiklaa osallistumalla mainittuina ajanjaksoina sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen kokonaisuuteen, joka koski tiebitumin markkinoita Espanjassa (Kanariansaaria lukuun ottamatta) ja jossa oli kyse markkinoiden jakamisesta ja hintojen yhteensovittamisesta:

Repsol YPF Lubricantes y Especialidades S.A., Repsol Petróleo S.A. ja Repsol YPF S.A., 1. maaliskuuta 1991 – 1. lokakuuta 2002;

Productos Asfálticos S.A. ja Compañía Española de Petróleos S.A., 1. maaliskuuta 1991 – 1. lokakuuta 2002;

BP Oil España S.A., BP España S.A. ja BP plc, 1. elokuuta 1991 – 20. kesäkuuta 2002;

Nynäs Petróleo S.A., 1. maaliskuuta 1991 – 1. lokakuuta 2002; AB Nynäs Petroleum, 22. toukokuuta 1991 – 1. lokakuuta 2002;

Galp Energia España S.A. ja Petróleos de Portugal S.A., 31. tammikuuta 1995 – 1. lokakuuta 2002; Galp Energia, SGPS, S.A., 22. huhtikuuta 1999 – 1. lokakuuta 2002.

(26) Tässä kuvatussa rikkomisesta määrätään seuraavat sakot:

Repsol YPF Lubricantes y Especialidades S.A., Repsol Petróleo S.A. ja Repsol YPF S.A., yhteisvastuullisesti 80 496 000 euroa;

Productos Asfálticos S.A. ja Compañía Española de Petróleos S.A., yhteisvastuullisesti 83 850 000 euroa;

BP Oil España S.A., BP España S.A. ja BP plc, yhteisvastuullisesti 0 euroa;

Nynäs Petróleo S.A.: 10 642 500 euroa; AB Nynäs Petroleum vastaa yhteisvastuullisesti 10 395 000 euron osuudesta; sekä

Galp Energia España S.A. ja Petróleos de Portugal S.A., yhteisvastuullisesti 8 662 500 euroa; Galp Energia, SGPS, S.A. vastaa yhteisvastuullisesti 6 435 000 euron osuudesta.

(27) Edellä luetellut yritykset määrätään lopettamaan rikkomisen välittömästi, jos näin ei ole vielä tapahtunut. Yritysten on pidättäydyttävä vastedes harjoittamasta päätöksessä kuvatus kaltaista toimintaa ja toteuttamasta toimenpiteitä, joilla on samanlaisia tai vastaavia tavoitteita tai vaikutuksia.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/42/EY, koneista ja direktiivin 95/16/EY muuttamisesta (uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yhdenmukaistettujen standardien nimet ja viitenumerot)

(2009/C 321/09)

ESO:n viitenumero ⁽¹⁾	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL/EUVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 1501-1:1998 + A2:2009 Jätteenkeräilyajoneuvot ja niiden nostolaitteet – Yleiset vaatimukset ja turvallisuusvaatimukset – Osa 1: Takaa kuormattavat jätteenkeräilyajoneuvot	Tämä on ensimmäinen julkaisu		
CEN	EN 1501-2:2005 + A1:2009 Jätteenkeräysajoneuvot ja niiden nostolaitteet – Yleiset vaatimukset ja turvallisuusvaatimukset – Osa 2: Sivusta kuormattavat jätteenkeräysajoneuvot	Tämä on ensimmäinen julkaisu		
CEN	EN ISO 13849-1:2008 Koneturvallisuus – Turvallisuuteen liittyvät ohjausjärjestelmien osat – Osa 1: Yleiset suunnitteluperiaatteet (ISO 13849-1:2006)	8.9.2009	EN ISO 13849-1:2006 EN 954-1:1996	31.12.2011 (*)
	EN ISO 13849-1:2008/AC:2009			

(*) Päivää, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa (alun perin 28.12.2009), on siirretty eteenpäin kahdella vuodella.

⁽¹⁾ ESO: Eurooppalaiset standardointielimet:

- CEN: Avenue Marnix 17, 1000 Brussels, BELGIUM, p. +32 25500811; f. +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)
- Cenelec: Avenue Marnix 17, 1000 Brussels, BELGIUM, p. +32 25196871; f. +32 25196919 (<http://www.cenelec.eu>)
- ETSI: 650 route des Lucioles, 06921 Sophia Antipolis, FRANCE, p. +33 492944200; f. +33 49654716 (<http://www.etsi.eu>).

Huomautus 1: Yleensä korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa päivänä, jona eurooppalainen standardointielin poistaa kyseisen standardin käytöstä. Tällaisten standardien käyttäjiä pyydetään kuitenkin kiinnittämään huomiota siihen, että joissakin poikkeustapauksissa asia voi olla toisin.

Huom:

— Tietoja standardien saatavuudesta saa joko Euroopan standardointielimiltä tai kansallisilta standardointilaitoksilta, joita koskeva luettelo on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY, liitteenä.

— Viitetietojen julkaiseminen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ei tarkoita sitä, että standardit ovat saatavana kaikilla yhteisökielillä.

Lisätietoja yhdenmukaistetuista standardeista saa Internet-osoitteesta:

<http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards>

V

(Ilmoitukset)

HALLINNOLLISET MENETTELYT

NEUVOSTO

Luetteloiden voimassaoloajan pidentäminen

(2009/C 321/10)

Euroopan unionin neuvoston varapääsihteerin päätöksellä pidennetään seuraavien avointen kilpailujen perusteella vahvistettujen soveltuvien hakijoiden luetteloiden voimassaoloaikaa:

1 artikla: 31 päivään joulukuuta 2010:

- Neuvosto/A/393 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi kreikankielisistä hallintovirkamiehistä ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 98, 6.4.2000;
- Neuvosto/A/394 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi portugalinkielisistä hallintovirkamiehistä ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 99, 7.4.2000;
- Neuvosto/A/397 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi turvatekniikan alan sekä tutkimus- ja luotettavuusselvitysalan hallintovirkamiehistä ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 169 A, 13.6.2001;
- Neuvosto/A/400 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi turvallisuusyksikön – fyysisen turvallisuuden yksikkö – hallintovirkamiehistä ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 300 A, 26.10.2001;
- Neuvosto/A/401 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi turvallisuusyksikön – tietoturvalisuuden tarkastusyksikkö – hallintovirkamiehistä ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 300 A, 26.10.2001;
- Neuvosto/A/406 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi tietoturvaosaston (Infosec) johtavista hallintovirkamiehistä, Infosecin päällikön avustajista, ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 300 A, 26.10.2001;
- Neuvosto/A/408 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi kiinteistöosaston – kiinteistöpolitiikka ja hankkeet – johtavista hallintovirkamiehistä ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 315 A, 9.11.2001;
- Neuvosto/A/415 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi työntekijöiden työterveydestä ja työturvallisuudesta vastaavan työturvallisuusyksikön johtajasta ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 170 A, 16.7.2002;

- Neuvosto/LA/398 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi englannin kielen kääntäjistä ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 198, 13.7.2001;
- Neuvosto/C/413 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi suomenkielisistä sihteereistä ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 49, 2.2.2002;
- Neuvosto/C/407 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi tietoturvaosaston (Infosec) apulaisvirkailijoista ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 300 A, 26.10.2001;
- Neuvosto/420/AD5 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi turvallisuusalan (Kabinetti/turvallisuus: ulkoisen turvallisuuden/operaatioiden suojauksen yksikkö) apulaishallintovirkamiehistä ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* C 316 A, 13.12.2005.
- Neuvosto/421/AD5 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi turvallisuusalan (Kabinetti/turvallisuus: sisäisen turvallisuuden yksikkö) apulaishallintovirkamiehistä ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* C 316 A, 13.12.2005.
- Neuvosto/422/AST3 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi turvallisuusalan (Kabinetti/turvallisuus: sisäisen turvallisuuden yksikkö) hallintoavustajista ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* C 316 A, 13.12.2005.
- Neuvosto/425/AD9 joka on järjestetty varallaololuettelon laatimiseksi tietotekniikan alan (Linja CIS: Tuotantoratkaisut) vanhemmista hallintovirkamiehistä ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* C 316 A, 13.12.2005.
- Neuvosto/427/AD8 joka on järjestetty Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (ETPP) alan avoinna olevan hallintovirkamiehen viran täyttämiseksi ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* C 108 A, 12.5.2007.
- Neuvosto/428/AD12 joka on järjestetty turvallisuusalan avoinna olevan yksikönpäällikön viran täyttämiseksi ja jota koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* C 150 A, 4.7.2007.
-

KILPAILUPOLITIIKAN TOIMEENPANOON LIITTYVÄT MENETTELYT

KOMISSIO

VALTIONTUKI – ROMANIA

Valtiontuki C 28/09 (ex N 433/09) – Tukitoimet Oltchim SA Râmnicu Vâlcean hyväksi

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 321/11)

Komissio on ilmoittanut 15. syyskuuta 2009 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Romanian päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua toimenpidettä.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa toimenpiteestä, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

Euroopan komissio
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
Rue de la Loi 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faksi +32 22961242

Huomautukset toimitetaan Romanian. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luotamuksellista käsittelyä. Tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

I MENETTELY

1. Romanian viranomaiset ilmoittivat 17. heinäkuuta 2009 komissiolle sähköisesti aikeestaan toteuttaa kaksi tukitoimenpidettä petrokemian yrityksen Oltchim SA Râmnicu Vâlcean, jäljempänä 'Oltchim', hyväksi. Romanian valtio omistaa yrityksestä 54,8 prosentin enemmistöosuuden.

tämissuunnitelman toteuttamisinvestointeihin käytettävästä 424 miljoonan EUR suuruudesta kaupallisesta lainasta.

4. Romanian viranomaisten mielestä kumpikaan toimenpiteistä ei ole valtiontukea, sillä valtio toimii markkinatalouden toimijan tavoin.

II KUVAUS

2. Oltchim on yksi Romanian ja Kaakkois-Euroopan suurimmista petrokemian yrityksistä. Vuoden 2007 lopussa Oltchimien velat Romanian valtiolle olivat yhteensä 538 miljoonaa leitä eli noin 135 miljoonaa EUR.

III ARVIOINTI

3. Ilmoitetut kaksi tukitoimenpidettä ovat i) 135 miljoonan EUR arvoisen velan muuntaminen osakkeiksi ja ii) valtiontukea, joka kattaa enimmillään 80 prosenttia yrityksen kehittä-

5. Komissio pitää kyseenalaisena, että kyseiset valtion toimenpiteet eivät ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

6. Komission on tutkittava, täyttävätkö suunnitellut toimenpiteet yksityisen markkinatalouden toimijan kriteerit, kuten Romania väittää. Komission on erityisesti selvitettävä, onko

valtio pääosakkeenomistajan ja päävelkojan ominaisuudessa toiminut Oltchimille tukea myöntäessään siten kuin yksityinen markkinatoimija vastaavassa tilanteessa toimisi.

7. Yhteismarkkinoille soveltuvuuden osalta komissio katsoo tässä vaiheessa, että kyseessä olevaa kolmea toimenpidettä ei voida pitää yhteismarkkinoille soveltuvina alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen ⁽¹⁾, pelastamis- ja rakennuudistustukea koskevien suuntaviivojen ⁽²⁾ eikä tilapäisten puitteiden ⁽³⁾ nojalla.

IV PÄÄTELMÄ

8. Edellä esitetyn perusteella komissio on päättänyt aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn, joka koskee kuvailtuja toimenpiteitä.

KIRJEEN TEKSTI

”Comisia dorește să informeze România că, după examinarea informațiilor furnizate de autoritățile statului român cu privire la măsurile susmenționate, a decis să inițieze procedura de investigație prevăzută de articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE.

I. PROCEDURA

- (1) La 17 iulie 2009, România a notificat două măsuri de sprijin în favoarea Oltchim SA Râmnicu Vâlcea (denumită în continuare «Oltchim» sau «societatea»). Prima măsură implică o conversie a datoriei publice în valoare de aproximativ 135 de milioane EUR în acțiuni. Cea de a doua măsură este o garanție de stat care acoperă 80 % dintr-un împrumut comercial în valoare de 424 de milioane EUR, care va fi utilizat pentru modernizarea societății și pentru investiții ulterioare. România a notificat aceste măsuri de sprijin din partea statului susținând că acestea nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.
- (2) În anul 2006, în cadrul mecanismului intermediar de consultare instituit înainte de aderarea României la Uniunea Europeană, Consiliul Concurenței din România a consultat Comisia cu privire la intenția autorităților române de a efectua conversia creanței în acțiuni în cazul Oltchim. În același an, Consiliul Concurenței din România a inițiat o procedură oficială de investigare în legătură cu conversia planificată, însă nu a adoptat o decizie înainte de data aderării. După aderare, Comisia a inițiat un caz *ex officio* cu privire la situația societății Oltchim.
- (3) La data de 10 aprilie 2008, PCC SE (denumită în continuare «PCC»), o societate germană cu sediul la

Duisburg, care deține un pachet minoritar de acțiuni în cadrul societății Oltchim reprezentând aproximativ 12,15 %, a depus o plângere oficială, afirmând că conversia planificată a creanței în acțiuni implică un ajutor de stat incompatibil.

- (4) În urma înregistrării plângerii, Comisia a efectuat un schimb de scrisori și informații cu autoritățile române, cu Oltchim și cu reclamantul și s-a întâlnit de mai multe ori cu autoritățile române și cu reprezentanții Oltchim, pe de o parte, și cu reprezentanții reclamantului, de cealaltă parte.

II. CONTEXTUL CAZULUI

II.1. Societatea

- (5) Oltchim este una dintre cele mai mari societăți petrochimice din România și din sud-estul Europei, producând 78 de sortimente pentru 40 de produse chimice de bază. Societatea exportă aproximativ 80 % din producția sa atât în Europa, cât și în afara acesteia.
- (6) Producția de PVC (un material cu multiple aplicații în domeniul construcțiilor și în cel al producției de mașini grele) reprezintă aproximativ 32 % din activitatea societății. Potrivit declarațiilor Oltchim, cota sa de piață la nivelul Uniunii Europene pentru producția de PVC este de 2,1 %. O parte importantă a producției de PVC realizate în cadrul Oltchim este exportată în afara Uniunii Europene. Printre celelalte produse principale ale societății se numără: soda caustică, DOF și polioli polieteri.
- (7) În 2008, societatea avea aproximativ 4 200 de angajați ⁽⁴⁾. Oltchim este principalul angajator industrial din Râmnicu Vâlcea [un oraș cu o populație de aproximativ 110 000 de locuitori, centru administrativ al unei zone din sud-vestul României cu statut de regiune asistată în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE].
- (8) Societatea și-a început activitatea în 1966, a fost reorganizată în 1990 și cotate la Bursa de Valori din București în 1997. Statul român (în prezent prin Ministerul Economiei) deține un pachet de control de 54,8 % în cadrul societății. Principalul acționar minoritar este PCC, o societate holding germană (care deține și societatea Rokita SA, un concurent polonez al Oltchim), cu un pachet de aproximativ 12,15 %. Celelalte acțiuni ale societății sunt deținute de SIF Oltenia (6,5 %), de Sorin Apostol (2,5 %), de Leo Overseas Ltd (1,7 %) și de un mare număr de mici acționari.

⁽¹⁾ Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat vuosille 2007–2013, EUVL C 54, 4.3.2006, s. 13.

⁽²⁾ Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakennuudistukseksi, EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽³⁾ Komission tiedonanto – Tilapäiset yhteisön puitteet valtiontukitoimenpiteille rahoituksen saatavuuden turvaamiseksi tämänhetkessä finanssi- ja talouskriisissä, EUVL C 83, 7.4.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Potrivit unor articole de presă recente (a se vedea, de exemplu, articolul din 10 august 2009 disponibil la adresa <http://www.wall-street.ro/articol/Companii/69414/Oltchim-concediaza-1-200-de-angajati-pana-la-sfarsitul-anului.html>), Adunarea generală a acționarilor Oltchim a aprobat, la data de 6 august 2009, un plan de restructurare care prevede, printre altele, disponibilizarea unui număr de 1 206 angajați până la sfârșitul anului 2009. Potrivit aceluiași articol de presă, până la sfârșitul anului 2009 angajaților societății li se vor alătura 600 de noi angajați ca urmare a achiziționării și repunerii în activitate a furnizorului Arpechim.

II.2. Originea datoriei publice

- (9) În perioada 1992-2008, Oltchim a investit în total aproximativ 371 de milioane EUR în modernizarea liniei sale de producție (din care 118,8 milioane EUR în perioada 2007-2008). Pentru unele dintre aceste investiții, Oltchim a contractat, în perioada 1995-2000, o serie de 12 împrumuturi comerciale în valoare totală de aproximativ 87 de milioane EUR. Împrumuturile au fost garantate prin garanții de stat ⁽¹⁾, în legătură cu care Ministerul Finanțelor din România și Oltchim au încheiat, de asemenea 5 așa-numite «convenții de garantare» în care erau stipulate obligațiile societății Oltchim față de Ministerul Finanțelor în eventualitatea activării garanțiilor.
- (10) Convențiile de garantare stipulau un comision de risc (variind de la 0,50 % la 4 % din suma garantată) și condițiile de plată a acestuia (spre exemplu, 15 % din comisionul de risc urma să fie plătit în avans, iar restul de 85 % în 6 rate de două ori pe an etc.). Convențiile nu stipulau însă nicio condiție privind rambursarea de către Oltchim a sumelor plătite de către Ministerul Finanțelor ca urmare a activării garanțiilor. Cu toate acestea, convențiile de garantare menționau explicit că aceste sume și dobânda aferentă deveneau scadente din momentul în care Ministerul Finanțelor efectua plățile.
- (11) În plus, cele două convenții de garantare încheiate în 1995 stipulau că: (i) Ministerul Finanțelor se angaja să blocheze și să încaseze din contul curent al Oltchim în momentul execuției garanțiilor, pentru a recupera, în primul rând, plățile efectuate în numele societății; (ii) Ministerul Finanțelor avea drepturi de prioritate cu privire la toate activele societății; (iii) societatea se angaja să constituie o ipotecă în favoarea Ministerului Finanțelor asupra activelor achiziționate prin împrumutul garantat. Primele două prevederi se aplică și în cazul convenției de garantare din 2000. În mod similar, cele două convenții de garantare încheiate în 1998 stipulau că Oltchim trebuie să constituie un gaj general în favoarea Ministerului Finanțelor asupra activelor achiziționate prin împrumuturi.
- (12) Având în vedere că Oltchim nu a putut rambursa împrumuturile, în noiembrie 1999 băncile au executat scrisorile de garanție emise de stat.
- (13) În anul 2000, Ministerul Finanțelor și Oltchim au semnat convenții de reeșalonare pentru sumele plătite aferente celor 5 împrumuturi contractate în 1998 de la băncile BHF și KfW, inclusiv dobânzile și penalitățile de întârziere. Conform convențiilor de reeșalonare, Oltchim trebuia să efectueze plăți trimestriale între 2001 și 2005. Oltchim nu și-a îndeplinit aceste obligații.
- (14) Până în iunie 2002, datoria Oltchim provenită din garanțiile de stat față de Ministerul Finanțelor se ridica la 303 milioane RON (aproximativ 80 de milioane EUR la rata de schimb aplicabilă la momentul respectiv). La acea dată, această sumă a fost transferată de la Ministerul Finanțelor la agenția română de privatizare (denumită în continuare «AVAS») ⁽²⁾. Începând de la această dată, nu

s-au mai perceput dobânzi sau penalități pentru această sumă ⁽³⁾. În ceea ce privește plățile ulterioare efectuate de către Ministerul Finanțelor în perioada noiembrie 2003-septembrie 2006 în legătură cu garanțiile activate, în 2007 s-a perceput o dobândă unică și penalități în valoare de 29,9 milioane RON ⁽⁴⁾.

II.3. Conversia din 2003

- (15) O primă tentativă de privatizare a Oltchim a avut loc în octombrie 2003, când agenția română de privatizare a publicat un anunț privind vânzarea participațiilor statului. Potențialii investitori au fost informați că datoria publică va fi convertită în acțiuni în contextul contractului de privatizare – o măsură care, potrivit autorităților române, era o măsură standard pentru toate societățile aflate în portofoliul agenției de privatizare la momentul respectiv, în vederea sporirii atractivității acestora pentru potențialii investitori.
- (16) Cu toate acestea, deoarece un potențial investor (Rompetro) și acționarii minoritari au contestat conversia, oferta de privatizare a fost anulată la începutul lunii noiembrie 2003. În ciuda acestei situații, în noiembrie 2003, datoria publică de 303 milioane RON a fost convertită în acțiuni prin decizia Adunării generale a Oltchim (în care reprezentanții statului dețineau majoritatea voturilor). Pachetul de acțiuni deținut de către stat în cadrul societății Oltchim s-a majorat astfel de la 53,26 % la 95,73 %.
- (17) În noiembrie 2005, un tribunal comercial din Vâlcea a anulat decizia Adunării generale a Oltchim cu privire la conversie, pe motiv că operațiunea conducea la diluarea pachetelor deținute de acționarii minoritari, fără a respecta drepturile de preferință ale acestora.
- (18) În februarie 2006, principalul acționar minoritar de la acea dată (Lindsell Entreprises Ltd.) a depus, de asemenea, o plângere la Consiliul Concurenței din România, afirmând că această conversie constituie ajutor de stat incompatibil. Consiliul Concurenței din România a inițiat o procedură de investigare a cazului, însă nu a ajuns la o concluzie până la data aderării (1 ianuarie 2007).
- (19) În iunie 2006, guvernul României a emis o ordonanță de urgență (OUG nr. 45/2006) prin care autoriza reprezentanții statului participanți la Adunarea generală a Oltchim să voteze în favoarea renunțării la calea de atac împotriva hotărârii judecătorești care anula prima conversie și ia măsurile necesare pentru revocarea conversiei ⁽⁵⁾. Hotărârea judecătorească de anulare a conversiei a devenit definitivă în august 2006. Diminuarea efectivă a capitalului social a avut loc în noiembrie 2007.

⁽¹⁾ Nr. 199-124 din 10 mai 1995, nr. 480 din 9 februarie 1998, nr. 511-514 din 29 septembrie 1998 și nr. 603 din 2000.

⁽²⁾ La momentul respectiv, creanța a fost transferată la agenția română «AVAB» (Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare), care, în mai 2004, a fuzionat cu agenția de privatizare APAPS (Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului) și a fost redenumită AVAS (Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului).

⁽³⁾ Potrivit autorităților române, AVAS nu a fost autorizată prin Ordonanța de urgență a Guvernului (OUG) nr. 51/1998 să calculeze dobândă și penalități la sumele preluate în vederea recuperării.

⁽⁴⁾ În temeiul articolului 2 alineatul (2) din OUG nr. 45/2006.

⁽⁵⁾ Preambulul OUG nr. 45/2006 menționează că unul dintre obiectivele actului este «eliminarea riscului constatării existenței unui ajutor de stat ilegal acordat societății comerciale „Oltchim” – S.A. Râmnicu Vâlcea ca urmare a aprobării conversiei în acțiuni a creanței».

II.4. Datoria acumulată

- (20) În perioada iunie 2002-decembrie 2006, Ministerul Finanțelor a continuat să efectueze plăți în contul garanțiilor de stat activate în noiembrie 1999, pentru suma suplimentară totală de 205 milioane RON, după cum reiese din tabelul de mai jos.

Tabelul 1

Istoricul datoriilor Oltchim față de AVAS

000 RON	Debit datorat la începutul anului către AVAS	Plăți efectuate de către MF rezultate din executarea garanțiilor de stat	Dobânda sau penalitățile acumulate	Debit rambursat	Debit datorat la sfârșitul anului
28.6.2002-31.12.2002	303 232	40 494			343 726
1.1.2003-30.6.2003	343 726	31 462		0,43	375 188
30.6.2003-31.12.2003	375 188	29 193			404 381
Anul 2004	404 380	44 435			448 815
Anul 2005	448 815	32 507			481 322
Anul 2006	481 322	27 345		182	508 485
Anul 2007	508 485	—	29 851 (*)		538 336
Anul 2008	538 336	—			538 336

(*) Potrivit autorităților române, această plată corespunde dobânzii și penalităților percepute pentru plățile suplimentare efectuate de către Ministerul Finanțelor în contul garanțiilor, în perioada noiembrie 2003-septembrie 2006.

- (21) Ministerul Finanțelor a transferat către AVAS toate creanțele rezultate din plățile ulterioare efectuate în baza garanțiilor activate. La sfârșitul anului 2007, datoria totală a Oltchim către AVAS se ridica la 538 de milioane RON (aproximativ 135 de milioane EUR) ⁽¹⁾. Această datorie nu a generat nicio dobândă și nici un fel de penalități, în afara sumei unice de 29,9 milioane RON menționate la punctul (14). Potrivit autorităților române, această sumă reprezenta, la sfârșitul anului 2008, 47 % din valoarea activelor nete ale Oltchim.

Tabelul 2

Defalcarea datoriei curente a Oltchim către AVAS

Valoarea conversiei revocate din 2003	303 232
Plăți suplimentare efectuate de către Ministerul Finanțelor în perioada 2002-2006	205 436
Dobândă unică calculată în 2007 în legătură cu plățile suplimentare efectuate de Ministerul Finanțelor	29 851
Debit recuperat în perioada 2002-2008	(182,43)
Suma totală datorată în 2009	538 336

- (22) În perioada 1999-2009, Oltchim a rambursat statului român doar următoarele sume:

⁽¹⁾ 303 milioane RON din conversia revocată, plățile ulterioare în valoare de 205 milioane RON și penalități în valoare de 30 de milioane RON.

Tabelul 3

Sume rambursate de Oltchim statului român

31 octombrie 2001	17 351 USD (echivalentul a aproximativ 30 000 RON)
26 aprilie 2002	430 RON – aproximativ 120 EUR (rectificarea unei sume pentru o plată efectuată de către Ministerul Finanțelor în numele Oltchim)
12 decembrie 2006	182 000 RON (aproximativ 60 000 EUR la valoarea curentă)

II.5. A doua tentativă de realizare a conversiei

- (23) În ianuarie 2007, Parlamentul României a validat, prin Legea nr. 30/2007, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2006, care autoriza AVAS să revoce prima conversie și să pregătească o a doua, de data aceasta cu respectarea dreptului de preferință al acționarilor minoritari. Proiectul Legii nr. 30/2007, astfel cum a fost înaintat Parlamentului spre aprobare, introducea un articol suplimentar (nr. 4), potrivit căruia: «Măsurile de natura ajutorului de stat prevăzute de prezenta ordonanță de urgență vor fi notificate Consiliului Concurenței (din România) de către inițiator/furnizor, conform reglementărilor în vigoare în domeniul ajutorului de stat, iar ajutorul de stat va fi efectiv acordat numai după autorizarea acestuia de către Consiliul Concurenței (din România)»⁽¹⁾.
- (24) Această a doua tentativă de conversie a creanței în acțiuni a fost totuși contestată de către noul principal acționar minoritar, PCC, care a refuzat să participe la operațiune. În aprilie 2008, PCC a depus o plângere la Comisie, afirmând că respectiva conversie ar implica ajutor de stat incompatibil.
- (25) Tabelul 4 rezumă legislația/actele normative privind conversia planificată a creanțelor în acțiuni.

Tabelul 4

Rezumat al actelor normative referitoare la conversie

Act normativ	Data publicării	Dispoziții principale	În prezent în vigoare
OUG nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare	Republicată în M.O. 948 din 24 decembrie 2002	Cadru general pentru valorificarea creanțelor AVAS; se prevăd diferite modalități de valorificare.	Da
OUG nr. 45/2006 din 21 iunie 2006 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Oltchim SA – Râmnicu Vâlcea	M.O. 565 din 29 iunie 2006	AVAS renunță la calea de atac împotriva deciziei judecătorești de anulare a conversiei. AVAS își reia poziția de creditor al Oltchim. Scopul este recuperarea creanței, inclusiv dobânzile, și privatizarea.	Nu
Legea nr. 30/2007 din 18 ianuarie 2007 de aprobare a OUG nr. 45/2006	M.O. 35 din 18 ianuarie 2007	Majorarea capitalului social în termen de 6 luni prin intermediul unei conversii cu respectarea dreptului de preferință al acționarilor minoritari. Menține obiectivul de privatizare. Notificarea Consiliului Concurenței.	Nu
Legea nr. 96/2008 din 14 aprilie 2008 de modificare a OUG nr. 45/2006	M.O. 304 din 18 aprilie 2008	Autorizează AVAS să efectueze conversia creanțelor în acțiuni. AVAS va analiza aspectul ajutorului de stat.	Nu
OUG nr. 163/2008 din 19 noiembrie de abrogare a OUG nr. 45/2006	M.O. 815 din 4 decembrie 2008	Abrogă OUG nr. 45/2006 și stipulează recuperarea prin metode de drept comun (OUG 51/1998); Datoria include dobânzile aferente perioadei 28 noiembrie 2003-28 septembrie 2006.	Da

(1) Textul original în limba română, disponibil online la http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.htp_act?da=70059 ca «versiune propusă spre aprobare» are următorul conținut: «Măsurile de natura ajutorului de stat prevăzute de prezenta ordonanță de urgență vor fi notificate Consiliului Concurenței de către inițiator/furnizor, conform reglementărilor în vigoare în domeniul ajutorului de stat, iar ajutorul de stat va fi efectiv acordat numai după autorizarea acestuia de către Consiliul Concurenței.» Legea, împreună cu OUG nr. 45/2006, au fost ulterior anulate prin OUG nr. 163/2008.

II.6. Încercările eşuate de privatizare și tentativele de executare a creanței

- (26) Autoritățile române susțin că au existat patru încercări de privatizare a Oltchim de la activarea garanțiilor de stat (originea datoriei publice), respectiv în 2001, 2003, 2006 și 2008. Autoritățile române susțin, de asemenea, că orice tentativă de executare a creanței a fost suspendată în timpul procedurilor de privatizare – presupusă măsură standard pentru toate societățile aflate în portofoliul agenției române de privatizare la momentul respectiv.
- (27) Prima încercare de a privatiza societatea a avut loc în 2001, când AVAS a negociat și a semnat cu societatea Exall Resources un contract de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni deținut de stat. Contractul de vânzare-cumpărare a fost reziliat din cauza incapacității cumpărătorului de a-și îndeplini obligațiile de plată și de garantare a investițiilor tehnologice/de mediu din cadrul societății.
- (28) După aceea, în 2003, autoritățile române au optat pentru conversia datoriei către AVAS în acțiuni și privatizarea ulterioară. Vânzarea pachetului deținut de stat în cadrul societății a fost anunțată public la 28 octombrie 2003, însă oferta a fost revocată la 22 noiembrie 2003, din cauza opoziției unui potențial investitor și a acționarilor minoritari (astfel cum s-a explicat mai sus).
- (29) După revocarea primei conversii, autoritățile române au arătat că au încercat din nou să privatizeze societatea împreună cu datoria, în 2006 și 2008. Potrivit autorităților române, între timp, situația generală a societății se înrăutățise și nu a fost găsit niciun investitor.

III. SITUAȚIA ACTUALĂ A OLTCHIM ȘI PLANUL SĂU DE AFACERI

- (30) Potrivit autorităților române, provocările cu care se confruntă în prezent societatea sunt: (i) oprirea furnizării principalelor materii prime de la principalul furnizor, Arpechim; (ii) impactul negativ asupra valorii nete a activelor societății, determinat de reintroducerea unei datorii semnificative în urma revocării, în 2007, a conversiei creanței în acțiuni din 2003; (iii) subcapitalizarea societății datorată, de asemenea, revocării conversiei; și, în fine, (iv) efectele crizei financiare globale.
- (31) Situația generală a Oltchim s-a deteriorat în ultimul an. La sfârșitul anului 2008, Oltchim înregistrase o pierdere netă de 226 de milioane RON, pierderile acumulate ajungând la 1,367 miliarde RON. După închiderea principalului furnizor, Arpechim, în noiembrie 2008, societatea a funcționat la 45 % din capacitate și aproximativ o treime din personal a fost trimis în șomaj tehnic.
- (32) La sfârșitul anului 2008, acțiunile Oltchim au fost transferate în portofoliul Ministerului Economiei, care a decis să amâne procesul de privatizare până când societatea va depăși dificultățile cu care se confruntă în prezent și va deveni atractivă pentru potențialii investitori. În acest sens, statul român intenționează să pună în aplicare un pachet de măsuri de stat pentru sprijinirea unui plan propus de societate în vederea restabilirii viabilității acesteia pe termen lung – denumit în continuare «planul de afaceri».
- (33) Planul de afaceri presupune un așa-numit scenariu complet de dezvoltare (denumit în continuare: «SCD»), constând în principal în conversie și în efectuarea unor investiții suplimentare estimate la 486 de milioane EUR, pentru modernizarea/extinderea instalațiilor și adaptarea acestora la standardele de mediu. Aceste investiții vizează în special:
- achiziționarea de la Petrom a activelor petrochimice ale furnizorului Arpechim-Pitești (denumit în continuare «Arpechim»), pentru soluționarea problemei legate de încetarea furnizării de etilenă și propilenă, materii prime esențiale pentru derularea activității societății;
 - modernizarea și extinderea capacității instalației de piroliză din Arpechim;
 - eliminarea secțiunilor înguste din fluxul de producție PVC;
 - modernizarea instalației de electroliză cu mercur;
 - alte măsuri pentru protecția mediului.
- (34) Planul de afaceri și investițiile aferente au fost evaluate de mai mulți consultanți externi, după cum urmează:
- «Business Review Of Oltchim SA» (Analiza activității economice a societății Oltchim SA), studiu elaborat de Tecnon OrbiChem;
 - «Oltchim Integration Strategy Project» (Proiectul strategiei de integrare a Oltchim), studiu elaborat de Nexant;
 - «Acquiring Arpechim, modernisation and integration with Oltchim — Business Plan Study» (Achiziționarea Arpechim, modernizarea și integrarea cu Oltchim – studiu privind planul de afaceri), elaborat de Baran Engineering & Projects LTD;
 - «Technical Audit for Arpechim, Petrochemicals Plants in Pitesti» (Audit tehnic pentru Arpechim, uzinele petrochimice din Pitești), studiu elaborat de Linde;
 - «Raport de evaluare», elaborat de ROMCONTROL SA București;
 - «(raport de evaluare a proprietății, a instalațiilor și a echipamentelor cu privire la Arpechim)» elaborat de (consultant extern);
 - «Opinie» elaborată de Raiffeisen Capital&Investment SA.

- (35) Autoritățile române susțin că, pe baza studiilor efectuate de consilierii externi (enumerare mai sus), combinarea unei conversii a creanței în acțiuni cu garanțiile de stat pentru un împrumut comercial care să permită societății să efectueze investițiile menționate mai sus reprezintă cea mai bună modalitate prin care statul să își recupereze creanța, permițându-i chiar să realizeze profit în urma privatizării. După punerea în aplicare a acestor măsuri, cel mai potrivit moment în care statul ar putea să își vândă pachetul de acțiuni deținute la Oltchim ar fi acela în care proiectele de investiții vor fi pe punctul de a deveni operaționale, respectiv în perioada 2012-2013.
- (36) Viitoarea valoare a societății a fost calculată de către autoritățile române după cum urmează.
- (37) Autoritățile române pornesc de la premiza că, în urma conversiei creanței în acțiuni, va exista o rată de participare de 11 % a acționarilor minoritari la majorarea de capital, valoarea capitalului nou fiind de 11 milioane EUR. Datorită majorării capitalului și împrumuturilor comerciale în valoare de 486 de milioane EUR, care urmează să fie acoperite prin garanții de stat⁽¹⁾, Oltchim va putea să își urmeze planul de dezvoltare în următorii patru ani, inclusiv investițiile prezentate la punctul (33) de mai sus.
- (38) Previziunile financiare ale scenariului SCD, bazate pe raportul Raiffeisen din martie 2009, sunt prezentate în tabelul de mai jos.

⁽¹⁾ Garanția de stat de 80 % aferentă sumei de 424 de milioane EUR face obiectul prezentei notificări. Garanția de 80 % acoperirea celorlalte 62 de milioane EUR va fi acordată în baza unui cadru temporar.

Tabelul 5

Previiziunile financiare ale Oltchim (*) în conformitate cu planul de dezvoltare (**)

Milioane EUR	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Vânzări	339	398	491	524	529	[600-700]	[700-800]	[700-800]	[750-850]	[900-1 000]	[900-1 000]	[1 000-1 100]	[1 000-1 100]	[1 050-1 150]	[1 100-1 200]	[1 150-1 250]	[1 250-1 350]
Creșterea vânzărilor		17 %	23 %	7 %	1 %	[10-20] %	[10-20] %	[1-10] %	[1-10] %	[20-30] %	[1-10] %	[1-10] %	[1-10] %	[1-10] %	[1-10] %	[5-15] %	[5-15] %
EBIT ⁽¹⁾	21	14	5	2	- 20	[30-45]	[50-65]	[65-80]	[85-100]	[150-165]	[140-155]	[160-175]	[180-195]	[170-185]	[170-185]	[190-205]	[220-235]
Creșterea EBIT		- 33 %	- 64 %	- 60 %	- 1 100 %	NA (***)	[40-50] %	[20-30] %	[40-50] %	[60-70] %	- [0-5] %	[5-15] %	[10-20] %	- [5-10] %	[1-10] %	[5-15] %	[10-20] %
Marja EBIT	6 %	4 %	1 %	0,4 %	- 4 %	[5-15] %	[5-15] %	[5-15] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %
EBITDA ⁽²⁾	33	34	29	24	9	[60-70]	[70-80]	[90-100]	[110-120]	[190-200]	[190-200]	[200-210]	[220-230]	[220-230]	[220-230]	[230-240]	[270-280]
Creștere EBITDA		3 %	- 15 %	- 17 %	- 63 %	[600-610] %	[20-25] %	[10-20] %	[20-25] %	[70-80] %	- [0-5] %	[5-10] %	[10-15] %	- [0-5] %	[0-5] %	[5-10] %	[10-15] %
Marja EBITDA	10 %	9 %	6 %	5 %	2 %	[10-15] %	[10-15] %	[10-15] %	[10-15] %	[20-25] %	[20-25] %	[20-25] %	[20-25] %	[20-25] %	[20-25] %	[20-25] %	[20-25] %
EBT ⁽³⁾	21	6	2	- 29	- 61	[0-10]	[10-20]	[10-20]	[20-30]	[90-100]	[90-100]	[110-120]	[130-140]	[130-140]	[130-140]	[150-160]	[180-190]
Creșterea EBT		- 71 %	- 67 %	- 1 550 %	- 110 %	NA (***)	[230-240] %	- [0-5] %	[35-40] %	[260-270] %	[0-5] %	[20-25] %	[20-25] %	- [5-10] %	[5-10] %	[10-15] %	[20-25] %
Marja EBT	6 %	2 %	0 %	- 6 %	- 12 %	[0-5] %	[0-5] %	[0-5] %	[0-5] %	[5-10] %	[5-10] %	[10-15] %	[10-15] %	[10-15] %	[10-15] %	[10-15] %	[10-15] %

(*) Câmpurile gri reprezintă previziuni.

(**) Cifrele incluse în tabel sunt preluate din raportul Raiffeisen. Din cauza rotunjirilor, pot apărea ușoare diferențe.

(***) Cifră negativă în anul precedent, procentajul de creștere nu este interpretabil.

⁽¹⁾ «Earning before interest and taxes» – câștig înainte de plata dobânzilor și a impozitelor (venituri din exploatare – costuri de exploatare + alte venituri decât cele din exploatare).⁽²⁾ «Earning before interest, taxes, depreciation and amortisation» – câștig înainte de plata dobânzilor, a impozitelor, înainte de depreciere și de amortizare.⁽³⁾ Câștig înainte de plata impozitelor (profit net, dobândă EBT).

IV. DESCRIEREA MĂSURILOR

IV.1. Măsurile notificate

- (39) Cele două măsuri de sprijin în favoarea Oltchim notificate de România în iulie 2009 ca neimplicând ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE sunt următoarele:
- măsura 1: o conversie a creanței în acțiuni, pentru o valoare totală de 538 de milioane RON (aproximativ 135 de milioane EUR); și
 - măsura 2: o garanție de stat care acoperă 80 % dintr-un împrumut comercial de 424 de milioane EUR (respectiv 339,2 milioane EUR), prima de risc inițială având prețul de 6,5 % pe an⁽¹⁾ și fiind garantată colateral cu o parte a activelor care vor fi achiziționate cu ajutorul împrumutului.
- (40) Comisia remarcă faptul că statul nu a perceput nicio dobândă și/sau niciun fel de penalități de întârziere a plății datoriei publice a Oltchim după 1 ianuarie 2007, data aderării României la Uniunea Europeană. Prin urmare, în opinia Comisiei, este necesară evaluarea acestei circumstanțe ca «măsura 3».

V. PLÂNGEREA

- (41) În aprilie 2008, astfel cum s-a menționat mai sus, PCC, principalul acționar minoritar al Oltchim, a depus o plângere cu privire la conversia planificată a creanței în acțiuni. PCC susține, în esență, că respectiva conversie planificată a creanței în acțiuni ar implica existența unui ajutor de stat incompatibil.
- (42) PCC consideră că, deoarece Oltchim este o societate aflată în dificultate, măsurile autorizate prin Legea nr. 96/2008 (respectiv conversia creanței în acțiuni) conțin elemente de ajutor de stat și, prin urmare, trebuie notificate Comisiei înainte de a fi puse în aplicare. Potrivit PCC, în lipsa unui plan detaliat de restructurare, niciun investitor privat nu ar furniza fonduri echivalente celor implicate în conversia creanței în acțiuni.
- (43) De asemenea, PCC s-a opus în mod clar preluării Arpechim de către Oltchim⁽²⁾ și și-a exprimat îndoiala cu privire la viabilitatea economică a acestei soluții.
- (44) În iulie 2009, PCC a înaintat, de asemenea, Comisiei, o copie a scrisorii de intenție privind privatizarea trimisă guvernului României, în care societatea își exprima interesul de a deveni acționar majoritar al Oltchim și de a realiza investițiile necesare în cazul în care autoritățile române ar fi decis să vândă societatea.

⁽¹⁾ Corespunzător ratingului societății, care în prezent este CCC, urmând a fi redus ulterior în cazul în care ratingul societății se îmbunătățește.

⁽²⁾ Această operațiune, în valoare de 62 de milioane EUR, ar fi finanțată printr-un împrumut comercial garantat în proporție de 80 % de către EximBank, în baza unui cadru temporar aprobat de autoritățile române. Această garanție de stat nu face obiectul notificării din 17 iulie 2009.

VI. POZIȚIA AUTORITĂȚILOR ROMÂNE

- (45) Autoritățile române susțin că măsurile de sprijin nu conțin elemente de ajutor de stat. Acestea invocă principiul investitorului privat în economia de piață și principiul creditorului în economia de piață ca teme aplicabile pentru evaluare.
- (46) Existența ajutorului de stat în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE poate fi exclusă atunci când, în mod direct sau indirect, statul pune capital la dispoziția unei întreprinderi în circumstanțe care corespund condițiilor normale de piață⁽³⁾. În acest sens, jurisprudența confirmă că măsurile de stat nu constituie ajutor de stat decât dacă destinatarul obține un avantaj din punct de vedere al concurenței pe care nu l-ar fi obținut în condiții normale de piață⁽⁴⁾.
- (47) Autoritățile române consideră că evaluarea comportamentului unui investitor privat față de întreprindere ar trebui să țină seama de cele trei posibile poziții: de acționar, creditor și/sau investitor. În cazul în care comportamentul statului este comparabil cu cel al investitorului privat ipotetic (acționar, creditor și/sau investitor), nu este implicat niciun ajutor de stat.
- (48) Pe baza jurisprudenței CEJ, autoritățile române consideră că următoarele aspecte sunt relevante pentru cazul analizat:
- (i) este necesară o evaluare a tuturor factorilor relevanți;
 - (ii) faptul că un investitor privat s-ar orienta în funcție de posibilitatea obținerii unui profit acceptabil într-o perioadă rezonabilă de timp⁽⁵⁾;
 - (iii) statul nu trebuie să fie comparat cu un investitor care urmărește doar un profit pe termen scurt⁽⁶⁾;
 - (iv) un investitor privat se va orienta în funcție de viabilitatea pe termen lung a unei întreprinderi⁽⁷⁾.
- (49) Autoritățile române susțin că punerea în aplicare a măsurilor propuse de stat corespunde comportamentului unui actor privat în condiții normale de piață.
- (50) Autoritățile române precizează că întregul pachet de măsuri are ca scop sprijinirea planului de afaceri al societății Oltchim. Pe de o parte, conversia creanței în acțiuni este necesară pentru rezolvarea subcapitalizării societății. Pe de altă parte, garanțiile de stat sunt necesare pentru asigurarea finanțării măsurilor de punere în aplicare a planului de afaceri, în special a SCD.

⁽³⁾ Cauza C-303/88, Italia/Comisia (Lanerossi), Rec. 1991, p. I-1433, punctul 20; cauza T-358/94, Air France/Comisia, Rec. 1996, p. II-2109, punctul 70 și cauza T-296/97, Alitalia/Comisia, Rec. 2000, p. II-3871, punctul 80.

⁽⁴⁾ Cauzele conexate T-228/99 și T-233/99 Westdeutsche Landesbank Girozentrale și Land Nordrhein-Westfalen/Comisia Rec. 2003, p. II-435, punctul 207.

⁽⁵⁾ Cauzele conexate T-228/99 și T-233/99 Westdeutsche Landesbank Girozentrale și Land Nordrhein-Westfalen/Comisia Rec. 2003 p. II-435, punctul 314.

⁽⁶⁾ Cauza T-152/99, Hamsa, Rec. 2002, p. II-3049, punctul 126. A se vedea și cauza C-305/89, Italia/Comisia, Rec. 1991, p. I-1603, punctul 20, cauzele conexate C-278/92 – C-280/92, Spania/Comisia, Rec. 1994, p. I-4103, punctele 20-25, cauzele conexate T-126/96 și T-127/96, BFM și EFIM/Comisia, Rec. 1998, p. II-3437, punctul 79 și cauza T-296/97 Alitalia/Comisia, Rec. 2000, p. II-3871, punctul 96.

⁽⁷⁾ Cauza T-152/99, Hamsa, Rec. 2002, p. II-3049, punctul 168.

- (51) Costul total al tuturor proiectelor de investiții care urmează a fi puse în aplicare în baza planului de afaceri se ridică la 486 de milioane EUR. Autoritățile române susțin că, având în vedere datoriile actuale ale societății, subcapitalizarea și actuala criză economică, Oltchim nu va putea să obțină finanțarea necesară pentru realizarea programului de investiții de la băncile comerciale fără sprijinul statului.
- (52) Autoritățile române afirmă, de asemenea, că, în urma punerii în aplicare a măsurilor menționate mai sus, intenția lor pe termen mediu este de a privatiza societatea. Autoritățile române consideră că vânzarea pachetului deținut de stat la Oltchim în urma punerii în aplicare a acestor măsuri este considerată soluția optimă pentru stat din punct de vedere al valorificării investiției sale la Oltchim.
- (53) Autoritățile române subliniază că statul este atât acționarul majoritar al Oltchim, cât și creditorul său principal, deoarece are o creanță față de Oltchim în valoare de 135 de milioane EUR. De asemenea, statul nu propune realizarea de investiții în societatea Oltchim în vederea obținerii unui profit pe termen scurt, ci instituie măsurile necesare pentru a privatiza societatea în mod profitabil pe termen mediu.
- (54) Statul român a evaluat opțiunile disponibile în vederea obținerii unui randament cât mai mare al pachetului său de acțiuni deținut în Oltchim. Autoritățile române au ajuns la concluzia că niciuna dintre celelalte opțiuni (executarea creanței, reeșalonarea datoriei, vânzarea creanței sau conversia parțială a creanței în acțiuni) nu ar asigura același profit pentru stat ca SCD.
- (55) În special, autoritățile române susțin că profitul statului în urma punerii în aplicare a conversiei și a majorării capitalului ar reprezenta în prezent (o sumă mai mare de 200 de milioane EUR). În schimb, în cazul în care statul ar executa creanța, suma maximă pe care ar obține-o ar fi (mai mică de 25 de milioane EUR), iar valoarea pachetului acționarului ar fi zero, deoarece executarea datoriei ar determina insolvabilitatea societății. Reeșalonarea datoriei se exclude ca opțiune, având în vedere că, potrivit legislației române, aceasta ar fi posibilă doar după recapitalizarea societății. Potrivit calculelor efectuate de autoritățile române, vânzarea întregii creanțe ar aduce statului un profit (mai mic de 35 de milioane EUR). Nici vânzarea parțială a creanței nu ar rezolva situația.
- (56) În plus, nici scenariul «statu-quo» (fără alte investiții) nu reprezintă o opțiune viabilă, deoarece pierderile ar crește, iar valoarea netă a societății ar scădea. Autoritățile române adaugă, de asemenea, că privatizarea nu este o opțiune realistă în condițiile economice actuale.
- (57) Prin urmare, autoritățile române susțin în continuare că, din punctul lor de vedere, conversia propusă a creanței în acțiuni și garanțiile de stat fac parte din același pachet destinat asigurării viabilității pe termen lung a societății Oltchim și permit statului să recupereze cea mai mare parte a investiției făcute în societatea Oltchim. Statul român este de părere că respectiva propunere de conversie a creanței în acțiuni și garanțiile de stat nu intră sub incidența articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, deoarece nu implică un avantaj pentru beneficiar și respectă atât principiul investitorului în economia de piață, cât și pe cel al creditorului în economia de piață.
- (58) În ceea ce privește aspectul neexecutării datoriei publice și al neimpunerii dobânzii, autoritățile române susțin că, potrivit legislației românești, AVAS nu este autorizată să perceapă dobândă la suma datorată și că statul a încercat să încaseze creanța prin diverse mijloace în cadrul de reglementare existent. Statul român a încercat, de asemenea, să își recupereze creanța prin intermediul conversiei. În cele din urmă, autoritățile române susțin, de asemenea, că deoarece această datorie publică a fost rezervată pentru conversie, nu era executabilă și nu purta dobândă.

VII. EVALUAREA MĂSURILOR DE SPRIJIN LUATE DE STAT ÎN FAVOAREA OLTCHIM

- (59) Comisia a decis să deschidă procedura oficială de investigație prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE în legătură cu cele trei măsuri de sprijin identificate în favoarea Oltchim, din motivele prezentate mai jos.
- (60) Comisia are îndoieli cu privire la faptul că cele două măsuri de sprijin luate de stat în favoarea Oltchim notificate în iulie 2009, respectiv conversia creanței în acțiuni (Măsura 1) și garanția de stat pentru un împrumut comercial de 424 de milioane EUR (Măsura 2), nu implică ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, așa cum susține România. Comisia are, de asemenea, îndoieli în ceea ce privește posibilitatea ca aceste măsuri să fie declarate compatibile cu tratatul în temeiul dispozițiilor articolului 87 alineatul (3) din Tratatul CE, dacă se constată că implică ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.
- (61) În cele din urmă, Comisia consideră că un element suplimentar de ajutor de stat ar putea proveni din faptul că, aparent, statul nu a perceput nicio dobândă și/sau niciun fel de penalități de întârziere cu privire la datoria publică restantă a Oltchim după aderarea României la Uniunea Europeană (Măsura 3). În măsura în care această sumă suplimentară nu a fost, se pare, luată în considerare la calcularea sumei totale a datoriei publice care urmează să fie convertită în acțiuni, iar autoritățile române nu au intenția de a lua vreo măsură pentru a o recupera de la beneficiar, suma menționată ar putea fi calificată drept ajutor de operare și, prin urmare, incompatibilă cu tratatul.
- (62) În concluzie, Comisia consideră că pachetul de măsuri de sprijin luate de stat în favoarea Oltchim și descrise în secțiunea IV ar trebui evaluat în întregime pentru a stabili dacă fiecare dintre măsurile respective include ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE și, respectiv, dacă sunt compatibile cu tratatul. În cele ce urmează, Comisia va examina pe rând fiecare dintre cele trei măsuri.

VIII. EVALUAREA EXISTENȚEI AJUTORULUI DE STAT

- (63) În conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE, sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale între statele membre.

VIII.1. Resurse de stat

- (64) Datoria restantă către AVAS este rezultatul transferului creanțelor asupra Oltchim de la Ministerul Finanțelor Publice. Întrucât AVAS este o autoritate publică română, aflată în subordinea guvernului, neexecutarea datoriei și neacumularea dobânzii pentru datoria către AVAS (echivalente cu o renunțare la câștigul de capital) afectează bugetul de stat și implică resurse de stat. În plus, în cazul în care s-ar efectua conversia creanței în acțiuni, statul și-ar pierde rolul de creditor și, astfel, nu ar avea niciun drept în cazul unei lichidări.
- (65) Garanția de stat urmează să fie acordată de către Ministerul Finanțelor. Aceasta implică resurse de stat deoarece, în cazul în care autoritățile române ar fi nevoite să plătească sume de bani în baza garanției, fondurile necesare ar fi luate din bugetul de stat, care este astfel grevat de riscul financiar aferent garanțiilor.
- (66) Prin urmare, măsurile 1, 2 și 3 implică resurse de stat.

VIII.2. Avantajul

VIII.2.1. Măsurile 1 și 2

- (67) În ceea ce privește măsurile 1 și 2, autoritățile române susțin, în esență, că unul dintre elementele componente ale definiției ajutorului de stat, respectiv avantajul oferit de măsurile de stat beneficiarului, nu este respectat ⁽¹⁾.
- (68) Pentru început, în ceea ce privește garanția de stat, în conformitate cu Comunicarea Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții (denumită în continuare «comunicarea privind garanțiile») ⁽²⁾, o măsură privind o garanție care îndeplinește toate cele patru criterii de mai jos ⁽³⁾ exclude prezența ajutorului de stat:
- (a) persoana creditată nu se află în dificultate financiară;
 - (b) gradul de acoperire oferită de garanție poate fi determinat în mod corespunzător în momentul acordării garanției. Aceasta înseamnă că garanția trebuie să fie legată de o tranzacție financiară specifică, de o sumă maximă fixată și o durată limitată;
 - (c) garanția nu acoperă mai mult de 80 % din creditul neachitat sau din altă obligație financiară;
 - (d) pentru garanție se achită prețul corespunzător prețului pieței.
- (69) Comisa este de părere că, în cazul garanției aflate în discuție, la prima vedere, mai multe dintre aceste criterii nu sunt îndeplinite.
- (70) În primul rând, există indicii clare că Oltchim este în realitate o societate aflată în dificultate. În special, la sfârșitul anului 2008, societatea a înregistrat un capital

negativ total de aproximativ 250 de milioane RON, cu pierderi acumulate în valoare de 1,367 miliarde RON. Contul de profit și pierderi pentru 2008 arată pierderi operaționale de 71 de milioane RON și pierderi nete de 226 de milioane RON. În plus, contul de numerar al societății avea un sold negativ de 79 de milioane RON și un capital circulant negativ de 715 milioane RON. Astfel cum s-a menționat mai sus, după închiderea principalului furnizor de etilenă, Arpechim, în noiembrie 2008, societatea a funcționat la 45 % din capacitate.

- (71) În plus, în ceea ce privește prețul garanției, comunicarea privind garanțiile prevede că prețul plătit pentru garanție ar trebui să fie cel puțin la fel de mare ca și prima de referință corespunzătoare garanției oferite pe piețele financiare. Autoritățile române intenționează să perceapă un comision anual de 6,5 % pentru garanție. Cu toate acestea, se pune problema dacă acest comision, în contextul situației actuale a societății, poate fi considerat preț al pieței și dacă ratingul CCC acordat de autoritățile române reprezintă categoria de risc reală a societății. Societății Oltchim nu i s-a acordat un rating de către o agenție specializată de rating; cu toate acestea, (o bancă românească a clasificat societatea în cea mai înaltă categorie de risc disponibilă).
- (72) De asemenea, există îndoieli cu privire la existența unor garanții suficiente din partea societății. Deși vor fi oferite drept gaj terenuri, clădiri, instalații, și echipamente achiziționate în cadrul SCD, acest lucru nu pare a fi adecvat. Întra-adevăr, în cazul de față, activele constituind obiectul gajului ar aparține unei societăți aflate deja sub controlul garantului.
- (73) Prin urmare, Comisia are îndoieli cu privire la îndeplinirea criteriilor din comunicarea privind garanțiile în cazul acestei garanții.
- (74) Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că autoritățile române nu intenționează să acorde garanția în temeiul comunicării privind garanțiile. Mai degrabă, autoritățile române susțin că măsurile 1 și 2, ca pachet, nu conferă un avantaj beneficiarului, deoarece sprijinul acordat de către stat societății Oltchim în calitatea sa de investitor (acționar principal), respectiv de principal creditor al societății, este comparabil cu ceea ce un investitor privat, care este, în același timp, creditor privat, ar alege să facă în circumstanțe similare.
- (75) Comisia are îndoieli că măsurile 1 și 2 ar trece testul investitorului în economia de piață și pe cel al creditorului în economia de piață.
- (76) În ceea ce privește testul investitorului în economia de piață, așa cum au arătat autoritățile române, comportamentul statului în calitate de principal acționar al societății Oltchim nu ar trebui comparat cu comportamentul unui investitor privat motivat de considerente ce țin de profitul pe termen scurt, ci mai degrabă cu cel al unui holding sau al unui grup privat de întreprinderi care urmărește o politică structurală și se orientează în funcție de considerente care țin de profitabilitatea pe termen mai lung ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Trebuie remarcat faptul că autoritățile române nu contestă că celelalte elemente din definiția ajutorului de stat în afară de «avantaj», respectiv utilizarea resurselor de stat, selectivitatea și denaturarea concurenței și a schimburilor intracomunitare, sunt îndeplinite.

⁽²⁾ JO C 155, 20.6.2008, p. 10.

⁽³⁾ Punctul 3.2 din comunicarea privind garanțiile.

⁽⁴⁾ A se vedea, de exemplu, cauza T-152/99 Hamsa, la care s-a făcut referire mai sus.

- (77) În ceea ce privește testul creditorului în economia de piață, alegerile făcute de stat în calitatea sa de creditor ar trebui evaluate prin comparație cu situația unui creditor privat ipotetic care cântărește toate opțiunile disponibile, de exemplu reeșalonarea datoriei sau lichidarea, în vederea recuperării datoriei.
- (78) Autoritățile române susțin că măsurile 1 și 2 trebuie evaluate împreună, deoarece este improbabil ca garanția de stat pentru împrumutul comercial de 424 de milioane EUR sau conversia creanței în acțiuni să restabilească *per se* viabilitatea societății, în lipsa celeilalte măsuri de sprijin, complementare.
- (79) Indiferent de criteriile de referință relevante prezentate mai sus, aspectul esențial care trebuie luat în considerare îl reprezintă perspectivele economice ale societății – cu alte cuvinte, credibilitatea planului de afaceri propus de societate – și performanțele anterioare ale societății în momentul în care s-a luat o decizie cu privire la măsurile de sprijin. Comisia are îndoieli cu privire la ambele aspecte.
- (80) În ceea ce privește planul de afaceri propus, Comisia are îndoieli referitoare la probabilitatea ca, având în vedere antecedentele societății privind realizarea de investiții importante și nerambursarea datoriei publice restante, un plan care se bazează în mod esențial pe alte investiții substanțiale, fără a fi însoțite de măsurile necesare de restructurare, să poată restabili viabilitatea pe termen lung a societății.
- (81) În această etapă, Comisia se întreabă dacă planul de afaceri depus va permite restabilirea viabilității și va fi considerat credibil de un investitor privat sau de un creditor privat atunci când trebuie să decidă cu privire la realizarea unor investiții suplimentare în societate. În plus, există riscul ca planul de afaceri să implice ajutoare de stat suplimentare, întrucât un nou împrumut semnificativ este garantat de stat. Acest lucru poate conferi un avantaj beneficiarului, în măsura în care beneficiarul nu ar fi putut să obțină împrumutul pe piață fără sprijinul statului.
- (82) În legătură cu testul creditorului în economia de piață, Comisia are îndoieli în ceea ce privește faptul că respectiva propunere de conversie a creanței în acțiuni este comparabilă cu ceea ce ar fi ales un creditor privat în circumstanțe similare.
- (83) Există îndoieli în ceea ce privește faptul că un creditor privat și-ar fi permis în primul rând să ajungă la un asemenea nivel de expunere. În acest sens, trebuie subliniat că, deși evaluarea măsurilor propuse va fi efectuată prin raportarea la acțiuni, măsuri întreprinse și efecte verificate după data aderării României la Uniunea Europeană, Comisia trebuie totuși să țină seama de istoricul datoriei publice care, în prezent, face obiectul propunerii de conversie în acțiuni din momentul originii datoriei. Comisia nu poate să nu ia în considerare originea și evoluția datoriei publice sau comportamentul statului în legătură cu această datorie.
- (84) Pornind de la această premisă, Comisia are îndoieli că statul român a depus toate eforturile pentru recuperarea efectivă a sumelor care îi sunt datorate pe baza garanțiilor de stat. Se pare, de exemplu, că posibilitățile incluse în convențiile de garantare (de exemplu, blocarea conturilor bancare) sau posibilitatea generală a lichidării nu au fost utilizate la momentul în care situația societății ar fi putut să fie mai bună decât în prezent, în special având în vedere faptul că statul a beneficiat de un gaj pe active în schimbul garanției și că acest gaj nu a fost niciodată executat. Același raționament poate fi aplicat în legătură cu neconformarea beneficiarului cu convențiile de reeșalonare a datoriilor. Autoritățile române susțin că, atunci când s-a încercat privatizarea, posibilele măsuri de recuperare a creanței au fost suspendate pentru a nu fi prejudiciate obiectivele de privatizare. Cu toate acestea, trebuie remarcat că, în scenariul privatizării, statul juca rolul investitorului și nu rolul creditorului. Aceste două roluri nu trebuie confundate, deși este dificil să se facă o astfel de separare într-o situație în care statul este în același timp principalul acționar și principalul creditor al societății.
- (85) Chiar dacă acest comportament al statului în calitatea sa de creditor ar fi evaluat doar prin referire la circumstanțele actuale (respectiv ignorând istoricul datoriei publice), este în continuare nesigur că un creditor privat ar fi considerat conversia creanței în acțiuni mai eficace decât lichidarea, în cazul în care perspectivele de restabilire a viabilității societății nu erau sigure. Cu toate acestea, potrivit autorităților române, decizia de a opta pentru conversie este legată de emiterea unei garanții de stat pentru un împrumut comercial în vederea sprijinirii planului de afaceri. Cu alte cuvinte, conversia creanței în acțiuni nu este suficientă în sine pentru restabilirea viabilității societății. Comisia are îndoieli că această conversie ar putea fi calificată ca neimplicând ajutor de stat în măsura în care este legată în mod intrinsec de o altă măsură de sprijin luată de stat. Același argument se aplică în sens invers, respectiv în ceea ce privește garanția de stat despre care se admite, de asemenea, că ar fi insuficientă pentru a conduce la redresarea societății.
- (86) Autoritățile române susțin că, atunci când compară toate opțiunile disponibile, SCD asigură cel mai mare profit pentru stat, care este acționarul/creditorul societății. În special, astfel cum se exemplifică la punctul (55), autoritățile române se așteaptă ca, în urma investiției făcute, să aibă un profit care să se situeze (în valori mai mari de 200 de milioane EUR), în cazul în care sunt efectuate toate investițiile de ordin tehnic și sunt luate măsurile de sprijin. Astfel cum s-a explicat deja, acest profit așteptat se bazează în principal pe previziunile financiare din Tabelul 5.
- (87) În opinia Comisiei, nu au fost luate în considerare, în mod adecvat, toate posibilitățile. De exemplu, autoritățile române susțin în mod constant că, în actualul climat economic, privatizarea nu reprezintă o opțiune. Dimpotrivă, acționarul minoritar PCC și-a exprimat interesul în privatizarea societății.
- (88) În plus, Comisia observă că unele previziuni par optimiste, într-o oarecare măsură, având în vedere climatul economic actual și provocările cu care se confruntă în prezent societatea.

- (89) În primul rând, cifrele din tabelul 5 arată creșteri ale vânzărilor de (10)-(20) % și (10)-(20) % pentru următorii doi ani (2009 și 2010). Având în vedere situația actuală a societății și faptul că investițiile considerate necesare (cu excepția achiziției Arpechim) ar produce efecte doar începând din 2012-2013, creșterea prevăzută a vânzărilor pare puțin probabilă.
- (90) În al doilea rând, în ceea ce privește creșterea vânzărilor, Comisia remarcă faptul că raportul de piață prezentat de autoritățile române arată, pentru perioada 2008-2020, o creștere destul de limitată a piețelor pe care este prezentă societatea Oltchim, împreună cu o stagnare a capacităților la nivel internațional. Aceasta poate afecta direct creșterea vânzărilor, chiar dacă Oltchim a încercat să se poziționeze pe piețele cu rată de creștere destul de mare (precum Turcia).
- (91) În al treilea rând, în ceea ce privește previziunile privind profitabilitatea, acestea arată o îmbunătățire semnificativă deja din 2009, fără a exista argumente suficiente în acest sens ⁽¹⁾.
- (92) În al patrulea rând, Comisia ar dori, de asemenea, să sublinieze că în calcule nu se reflectă întregul cost al finanțării propuse de 486 de milioane EUR ⁽²⁾.
- (93) În al cincilea rând, Comisia remarcă, de asemenea, că prețurile (respectiv prețurile la materii prime, la energie, prețurile de vânzare) care stau la baza estimărilor au fost stabilite de către un consultant extern. Cu toate acestea, având în vedere volatilitatea ridicată a acelor piețe, Comisia este de părere că, ținând seama de faptul că nu conține o analiză a sensibilității, planul de afaceri reprezintă «cel mai favorabil scenariu».
- (94) În fine, Comisia dorește să adauge că problema subcapitalizării societății nu ar fi soluționată în mod direct, chiar dacă ar fi efectuată conversia planificată în valoare de 548 de milioane RON: în urma conversiei, capitalul social s-ar ridica la aproximativ 1,564 milioane RON, în timp ce pierderile actuale acumulate sunt de 1,367 milioane RON. Astfel, chiar dacă acționarii minoritari ar participa la operațiune cu aproximativ 40 de milioane RON (potrivit așteptărilor autorităților române), subcapitalizarea ar continua să fie o problemă.
- (95) De asemenea, Comisia ia notă de amploarea investițiilor totale prevăzute (486 de milioane EUR), comparativ cu investițiile totale efectuate până în prezent în societate, care se ridică la 371 de milioane EUR pentru perioada 1992-2008. Astfel, valoarea totală a noilor investiții pentru următorii cinci ani depășește această ultimă cifră cu peste 100 de milioane EUR. Noua expunere a statului pare să fie disproporționat de mare, în special având în vedere valoarea actuală a societății, performanțele acesteia de până acum ⁽³⁾ și faptul că, potrivit autorităților române, niciuna dintre investițiile din trecut nu a respectat previziunile și nu a fost rambursată încă ⁽⁴⁾. În plus, expunerea statului depășește posibilul profit și, astfel, există îndoieli că un investitor prudent în economia de piață și-ar asuma un asemenea risc, în special având în vedere că, în trecut, Oltchim (i) a utilizat garanții de stat și (ii) nu a rambursat sumele datorate statului.
- (96) Pe baza celor de mai sus, în această etapă, Comisia are îndoieli cu privire la faptul că planul de afaceri al societății Oltchim reprezintă o bază suficientă pentru a stabili dacă scenariul complet de dezvoltare este cea mai avantajoasă opțiune pentru stat și dacă un participant pe piață ar acționa în același mod.
- (97) În fine, Comisia se îndoiește că, în ceea ce privește această conversie, rolul de creditor al statului și rolul acestuia de acționar nu se amestecă cu poziția deținută de stat (în calitate de autoritate publică) atunci când acesta a acordat mai multe garanții de stat în perioada 1995-2000. Această posibilă confuzie de roluri poate fi observată chiar la originea datoriei, care este legată de garanțiile de stat anterioare pe care autoritățile române nu le-au reclamat, acordate pe baza principiilor pieței (în calitate de acționar sau de creditor). Considerațiile care stau la baza riscurilor care urmează a fi asumate în cadrul emiterii garanției de stat sunt așadar diferite de considerațiile unui investitor motivat de profitabilitatea pe termen lung sau de acelea ale unui creditor care urmărește să recupereze o parte cât mai importantă din creanța sa.
- (98) Prin urmare, în această etapă, Comisia este de părere că măsurile 1 și 2 conferă un avantaj societății Oltchim.

VIII.2.2. Măsura 3

- (99) În ceea ce privește neacumularea dobânzii sau neexecutarea datoriei publice, Comisia este de părere că acestea au conferit un avantaj societății Oltchim, având

⁽¹⁾ Spre deosebire de tendința negativă care s-a accelerat rapid în ultimii cinci ani, din Tabelul 5 reiese faptul că cifrele EBITDA și EBT s-ar transforma rapid din negative în pozitive. De asemenea, atât EBIT, cât și EBITDA ar fi mai ridicate ca oricând în ultimii 5 ani, respectiv înainte de revocarea conversiei creanței în acțiuni și de declinul economic, într-un moment în care se afirmă că societatea se afla într-o situație bună, iar mediul de afaceri era unul sănătos.

⁽²⁾ Potrivit raportului Raiffeisen, costul total al fondurilor împrumutate cu garanții de stat se va situa la aproximativ 12 %, cu condiția ca prețul garanției să fie 3,8 %, ceea ce ar avea ca rezultat o plată efectivă a garanției în valoare de aproximativ 92,2 milioane EUR în perioada 2009-2019. Cu toate acestea, în notificarea transmisă, autoritățile române propun un comision mult mai mare, respectiv un procent inițial de 6,5 % p.a. pentru garanția de stat în valoare de 339,2 milioane EUR. Având în vedere amploarea împrumutului total, diferența dintre procentul presupus de 3,8 % și cel efectiv de 6,5 % ar avea un impact semnificativ asupra dobânzii percepute și asupra profitului net/fluxului de capital net al societății.

⁽³⁾ Oltchim a fost cotată la Bursa de Valori București. <http://www.bvb.ro/ListedCompanies/SecurityDetail.aspx?s=OLT&t=2>

Trebuie remarcat că societatea nu a plătit dividende din 2000, adică nici în anii în care conversia inițială era în vigoare și se presupunea că societatea nu se afla în dificultate.

⁽⁴⁾ De exemplu: investiție în 1994 (modernizarea instalației de electroliză cu membrană cu schimbare de ioni), Petrodesign SA București a previzionat o perioadă de rambursare de 6 ani și 8 luni, doar 77,25 % din sumă s-a rambursat până la 30 iunie 2008; pentru un alt proiect (modernizarea instalației de OXO-alcoolii), Petrodesign SA București a previzionat, de asemenea, o perioadă de rambursare de 6 ani și 8 luni, doar 43,32 % s-au rambursat până la 30 iunie 2008; pentru o altă investiție realizată în 2004 (instalația de anhidridă ftalică dioftalat), IPROCHIM București a previzionat o perioadă de rambursare de 4 ani și 11 luni. Doar 45,61 % s-au recuperat până la 30 iunie 2008.

în vedere că societatea a beneficiat de capital gratuit. Astfel, societatea a fost favorizată față de concurenții care nu au făcut obiectul unei astfel de măsuri. În consecință, măsura 3 implică un avantaj acordat societății.

VIII.3. Selectivitate, denaturarea concurenței și afectarea schimburilor comerciale

- (100) Toate măsurile vizate sunt selective, deoarece se limitează la această societate. Aceste măsuri selective pot avea ca efect denaturarea concurenței, oferind un avantaj unei întreprinderi, în timp ce alți concurenți nu primesc astfel de beneficii. În fine, între statele membre există schimburi intense cu produse chimice, la care participă și societatea Oltchim, o mare parte din produsele sale fiind exportate în celelalte state membre. Astfel, schimburile intracomunitare sunt afectate.

VIII.4. Concluzie cu privire la existența ajutorului de stat

- (101) Pe baza argumentelor expuse mai sus, Comisia consideră, în această etapă, că toate măsurile descrise mai sus trebuie considerate ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

IX. EVALUAREA COMPATIBILITĂȚII

- (102) Deoarece măsurile în favoarea Oltchim par a constitui ajutor de stat, compatibilitatea acestora trebuie evaluată în lumina excepțiilor prevăzute la articolul 87 alineatele (2) și (3) din Tratatul CE.
- (103) Trebuie notat faptul că autoritățile române consideră că măsurile 1, 2 și 3 nu constituie ajutor de stat; prin urmare, nu au prezentat niciun argument în sprijinul compatibilității acestora.
- (104) În prezent, Comisia consideră că următoarele orientări ar putea fi aplicabile măsurilor de sprijin:

— linii directe privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013 ⁽¹⁾ (denumite în continuare: «liniile directe privind ajutoarele de stat regionale»);

— liniile directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ⁽²⁾ (denumite în continuare: «liniile directe privind salvarea și restructurarea»);

— cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice ⁽³⁾ (denumit în continuare: «cadru temporar»).

⁽¹⁾ JO C 54, 4.3.2006, p. 13.

⁽²⁾ Liniile directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate, JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

⁽³⁾ Comunicarea Comisiei – Cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice, JO C 83, 7.4.2009, p. 1.

IX.1. Compatibilitatea în temeiul liniilor directe privind ajutoarele de stat regionale

- (105) Excepția prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE prevede autorizarea ajutoarelor destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut. Deși societatea este situată într-o zonă care este, în principiu, eligibilă pentru ajutoare regionale în temeiul hărții ajutoarelor de stat a României pentru 2007-2013 ⁽⁴⁾, deoarece beneficiarul este considerat o societate aflată în dificultate, astfel cum s-a arătat la punctul (70), societatea este exclusă din domeniul de aplicare al acestora.
- (106) În orice caz, chiar dacă Oltchim ar fi o societate sănătoasă și viabilă, măsurile nu par să corespundă domeniului de aplicare a ajutoarelor regionale. În ceea ce privește măsura 1, aceasta nu pare a fi legată de investiția inițială, în sensul punctului (34) din liniile directe privind ajutoarele de stat regionale, având în vedere faptul că unicul obiectiv al conversiei este reducerea datoriei existente a societății. În ceea ce privește măsura 2, garanția de stat aferentă împrumuturilor pentru investiții este, în principiu, eligibilă în temeiul liniilor directe privind ajutoarele de stat regionale. Cu toate acestea, Comisia are serioase îndoieli în ceea ce privește eligibilitatea investiției aferente în temeiul liniilor directe privind ajutoarele regionale. România nu a furnizat suficiente informații privind costurile eligibile. Măsura 3 pare să constituie ajutor de operare, întrucât scutește societatea Oltchim de la plata costurilor pe care ar fi trebuit să le suporte în mod normal. În conformitate cu liniile directe privind ajutoarele de stat regionale, ajutorul de operare este permis numai în anumite condiții, prevăzute în secțiunea 5 din liniile directe privind ajutoarele de stat regionale, care, în mod evident, nu sunt îndeplinite în cazul de față, având în vedere că societatea Oltchim nu se află nici într-o regiune ultraperiferică, nici într-o regiune cu densitate scăzută a populației.

IX.2. Compatibilitatea în temeiul liniilor directe privind salvarea și restructurarea

- (107) Astfel cum s-a arătat la punctul (70), Comisia este de părere că Oltchim ar trebui considerată o societate aflată în dificultate în conformitate cu definiția din liniile directe privind salvarea și restructurarea.
- (108) Comisia consideră că ajutorul pentru salvare sau restructurare acordat unei societăți este compatibil cu piața comună în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, dacă acesta este conform cu criteriile din liniile directe privind salvarea și restructurarea.
- (109) Ca societate aflată în dificultate, societatea Oltchim ar fi, în principiu, eligibilă pentru ajutor pentru salvare sau restructurare. Măsura 1, conversia datoriei în acțiuni, ar putea fi eligibilă în temeiul ajutoarelor pentru restructurare. În ceea ce privește garanția de stat, măsura 2 ar putea fi, în principiu, eligibilă atât în temeiul ajutoarelor

⁽⁴⁾ JO C 73, 30.3.2007, p. 17.

pentru salvare, cât și al ajutoarelor pentru restructurare. Totuși, în ceea ce privește măsurile specifice, se pare că măsura 3 ar depăși complet domeniul de aplicare al liniilor directoare privind salvarea și restructurarea deoarece, pe de o parte, ajutoarele pentru salvare trebuie să constituie un sprijin financiar reversibil, sub forma unor garanții pentru credite sau credite și, pe de altă parte, un ajutor pentru restructurare ar trebui să includă operațiuni de restructurare.

(110) Cu toate acestea, în această etapă, criteriile pentru ajutorul compatibil pentru salvare sau restructurare, astfel cum sunt prevăzute în liniile directoare privind salvarea și restructurarea, nu par a fi îndeplinite nici în cazul măsurii 1, nici în cazul măsurii 2. În special:

(a) ajutor pentru salvare: există îndoieli cu privire la faptul că măsurile considerate ajutor pentru salvare ar fi limitate la minimum necesar, ar fi necesare din motive care țin de dificultăți sociale grave și nu ar avea efecte colaterale negative asupra altor state membre. În plus, garanțiile depășesc 6 luni;

(b) ajutor pentru restructurare: în lipsa unui plan de restructurare notificat (autoritățile române nu susțin eligibilitatea măsurilor ca ajutor pentru restructurare), Comisia nu poate evalua nici componentele planului de afaceri, printre care se numără măsurile de investiții și de modernizare, nici dacă măsurile ar restabili viabilitatea pe termen lung și dacă ar fi menținute la minimum, astfel încât să se evite denaturarea concurenței.

IX.3. Compatibilitatea în temeiul cadrului temporar

(111) Cadrul temporar stabilește criteriile pe baza cărora anumite măsuri menite să remedieze o perturbare gravă a economiei unui stat membru pot fi compatibile în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (b) din Tratatul CE.

(112) Măsurile 1 și 3 nu sunt eligibile în temeiul cadrului temporar. În ceea ce privește măsura 2, garanțiile de stat pot fi în principiu acordate ca măsuri luate în temeiul cadrului temporar, în conformitate cu punctul 4.3.2.

(113) Punctul 4.3.2 litera (d) din cadrul temporar prevede că, în cazul în care, printre altele, «valoarea maximă a împrumutului nu depășește costul salarial anual total al beneficiarului (inclusiv contribuțiile sociale, precum și costul cu personalul care lucrează în locațiile societății, dar care

este oficial pe statul de plată al unor subcontractanți) pentru 2008», Comisia va considera ajutorul sub forma garanțiilor compatibil cu piața comună. Comisia este la curent cu faptul că autoritățile române intenționează să acorde societății Oltchim o garanție de 80 % din partea EximBank pentru un împrumut comercial de bază de 62 de milioane EUR în baza unei scheme existente ⁽¹⁾. Având în vedere că această sumă pare să epuizeze costurile salariale ale societății pentru 2008, nu mai poate fi acordată nicio altă garanție în temeiul cadrului temporar și de aceea măsura 2 nu poate fi considerată compatibilă în temeiul cadrului temporar.

IX.4. Concluzie privind compatibilitatea

(114) Pe baza celor de mai sus și având în vedere informațiile disponibile până în prezent, Comisia are îndoieli că măsurile respective în favoarea Oltchim sunt compatibile cu piața comună ca ajutoare pentru salvare sau pentru restructurare. În plus, Comisia nu consideră că măsurile sunt compatibile în temeiul cadrului temporar sau în temeiul liniilor directoare privind ajutoarele regionale.

(115) Având în vedere presupunerea Comisiei potrivit căreia destinatarul este o societate aflată în dificultate, nu pare a fi aplicabilă nicio altă derogare în conformitate cu prevederile Tratatului CE.

(116) În această etapă a procedurii, Comisia concluzionează că măsurile par a fi incompatibile cu piața comună.

(117) Prin urmare, Comisia decide să inițieze procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE în legătură cu măsurile descrise.

X. DECIZIE

(118) În lumina considerentelor de mai sus, Comisia a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE și solicită României să furnizeze, în termen de o lună de la primirea prezentei scrisori, toate documentele, informațiile și datele necesare pentru evaluarea măsurilor.

(119) Comisia reamintește României că va informa părțile interesate prin publicarea prezentei scrisori și a unui rezumat relevant al acesteia în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. De asemenea, Comisia va informa Autoritatea AELS de Supraveghere, trimițându-i o copie a prezentei scrisori. Toate aceste părți interesate vor fi invitate să își prezinte observațiile în termen de o lună de la data publicării prezentei.”

⁽¹⁾ Ajutor de stat N 286/09 – România, schemă de ajutor temporar pentru acordarea de ajutor sub forma unor garanții, Decizia Comisiei din 5 iunie 2009, nu este încă disponibilă.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.5734 – LGE/Unitymedia)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(2009/C 321/12)

1. Komissio vastaanotti 10 päivänä joulukuuta 2009 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ (sulautuma-asetus) 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yhdysvaltalaiseen yritykseen Liberty Global Inc. (LGI) kuuluva alankomaalainen yritys Liberty Global Europe N.V. (LGE) hankkii asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua määrävallan saksalaisessa yrityksessä Unitymedia GmbH (Unitymedia) ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- LGE: kaapeliverkko-operaattori yhdeksässä EU:n jäsenvaltiossa; toimii tytäryhtiön välityksellä myös TV:n sisältötuotannossa,
- Unitymedia: alueellinen laajakaistakaapeliverkko-operaattori Nordrhein-Westfalenin ja Hessenin osavaltioissa Saksassa.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin.

4. Komissio pyytää kolmansiä osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301 tai 22967244) tai postitse viitteellä COMP/M.5734 – LGE/Unitymedia seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.5726 – Deutsche Bank/SAL.Oppenheim)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 321/13)

1. Komissio vastaanotti 16 päivänä joulukuuta 2009 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla Deutsche Bank AG hankkii asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun yksinomaisen määräysvallan yrityksessä Sal. Oppenheim jr & Cie. S.C.A.
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:
 - Deutsche Bank AG: yksityisasiakkaille, yritysasiakkaille ja institutionaalisille asiakkaille suunnattu otto- ja antolainaus, talletus- ja säilytyspalvelut, maksuliikenne, yksityispankkipalvelut, omaisuudenhoito ja arvopaperikauppa,
 - Sal. Oppenheim: yksityisasiakkaille, yritysasiakkaille ja institutionaalisille asiakkaille suunnattu otto- ja antolainaus, yksityispankkipalvelut, omaisuudenhoito, investointipankkitoiminta, talletus- ja säilytyspalvelut ja vientirahoitus.
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin.
4. Komissio pyytää kolmansiä osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301 tai 22967244) tai postitse viitteellä COMP/M.5726 – Deutsche Bank/SAL.Oppenheim seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

MUUT ILMOITUKSET

KOMISSIO

Perinteisen merkinnän hyväksymishakemuksen julkaiseminen komission asetuksen (EY) N:o 607/2009 ⁽¹⁾ 33 artiklan mukaisesti

(2009/C 321/14)

Komission asetuksen (EY) N:o 607/2009 33 artiklan mukaisesti perinteisen merkinnän hyväksymishakemus julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa, jotta kolmannet osapuolet olisivat tietoisia hakemuksen olemassaolosta ja jotta niillä olisi mahdollisuus vastustaa hyväksyntää ja perinteiselle nimitykselle haettua suojaa.

PERINTEISEN MERKINNÄN HYVÄKSYMISHAKEMUKSEN JULKAISEMINEN KOMISSION ASETUKSEN (EY) N:o 607/2009 33 ARTIKLAN MUKAISESTI

Pyynnön vastaanottopäivä	30.11.2009
Sivujen lukumäärä	1
Hakemuksen kieli	Englanti
Tiedostonumero	TDT/CZ/N0003

Hakija:

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen: CZ-Ministry of Agriculture
Simona Hrabetova
Plant Commodities Dept.
Unit for Wine
Tesnov 17
117 05 Prague 1
ČESKÁ REPUBLIKA
P. +420 221812354
F. +420 221812367
simona.hrabetova@mze.cz

Nimitys: CLARET

— Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 u artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen perinteinen merkintä

Kieli:

— Komission asetuksen (EY) N:o 607/2009 31 artiklan 1 kohdan b alakohta

Luettelo asianomaisista suojatuista alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä:

— Kaikki rekisteriin merkityt Tšekin suojatut alkuperänimitykset

(1) EUVL L 193, 24.7.2009, s. 60.

Rypäletuotteiden luokat:

- Viini (neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liite XI b)

Määritelmä:

- Viini, joka tuotetaan mustista rypäleistä ilman kuorikäymistä.
-

Perinteisen merkinnän hyväksymishakemuksen julkaiseminen komission asetuksen (EY) N:o 607/2009⁽¹⁾ 33 artiklan mukaisesti

(2009/C 321/15)

Komission asetuksen (EY) N:o 607/2009 33 artiklan mukaisesti perinteisen merkinnän hyväksymishakemus julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa, jotta kolmannet osapuolet olisivat tietoisia hakemuksen olemassaolosta ja jotta niillä olisi mahdollisuus vastustaa hyväksyntää ja perinteiselle nimitykselle haettua suojaa.

PERINTEISEN MERKINNÄN HYVÄKSYMISHAKEMUKSEN JULKAISEMINEN KOMISSIION ASETUKSEN (EY) N:o 607/2009 33 ARTIKLAN MUKAISESTI

Pyynnön vastaanottopäivä	30.11.2009
Sivujen lukumäärä	1
Hakemuksen kieli	Englanti
Tiedostonumero	TDT/CZ/N0002

Hakija:

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen: CZ-Ministry of Agriculture
Simona Hrabetova
Plant Commodities Dept.
Unit for Wine
Tesnov 17
117 05 Prague 1
ČESKÁ REPUBLIKA
P. +420 221812354
F. +420 221812367
simona.hrabetova@mze.cz

Nimitys: SUR LIE

— Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 u artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen perinteinen merkintä

Kieli:

— Komission asetuksen (EY) N:o 607/2009 31 artiklan 1 kohdan b alakohta

Luettelo asianomaisista suojatuista alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä:

— Kaikki rekisteriin merkityt Tšekin suojatut alkuperänimitykset

Rypäletuotteiden luokat:

— Viini (neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liite XI b)

Määritelmä:

— Viini, joka jätetään viinisakan päälle vähintään kuuden kuukauden ajaksi.

⁽¹⁾ EUVL L 193, 24.7.2009, s. 60.

KILPAILUPOLITIIKAN TOIMEENPANOON LIITTYVÄT MENETTELYT

Komissio

2009/C 321/11	Valtiontuki – Romania – Valtiontuki C 28/09 (ex N 433/09) – Tukitoimet Oltchim SA Râmnicu Vâlcean hyväksi – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti ⁽¹⁾	21
2009/C 321/12	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.5734 – LGE/Unitymedia) ⁽¹⁾	36
2009/C 321/13	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.5726 – Deutsche Bank/SAL.Oppenheim) ⁽¹⁾	37

MUUT ILMOITUKSET

Komissio

2009/C 321/14	Perinteisen merkinnän hyväksymishakemuksen julkaiseminen komission asetuksen (EY) N:o 607/2009 33 artiklan mukaisesti	38
2009/C 321/15	Perinteisen merkinnän hyväksymishakemuksen julkaiseminen komission asetuksen (EY) N:o 607/2009 33 artiklan mukaisesti	40

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaa jille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI